

Plán péče o Přírodní rezervaci Malenovický kotel

Malenovický kotel z Hradové, 50. léta 20. století, foto Jaroslav Čech

na období
2025 – 2034

JEDNA
PŘÍRODA

Spolufinancováno
Evropskou unií

Plán péče je odborný a koncepční dokument ochrany přírody, který na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu zvláště chráněného území navrhuje opatření na zachování nebo zlepšení stavu předmětu ochrany ve zvláště chráněném území a na zabezpečení zvláště chráněného území před nepříznivými vlivy okolí v jeho ochranném pásmu. Plán péče slouží jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů a pro rozhodování orgánů ochrany přírody. Pro fyzické ani právnické osoby není závazný. Realizaci plánu péče zajišťuje orgán ochrany přírody příslušný ke schválení péče, a to v součinnosti s vlastníky a nájemci dotčených pozemků postupy podle § 68 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.

Obsah

1. Základní údaje o zvláště chráněném území.....	1
1.1 Základní identifikační údaje.....	1
1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR	1
1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí.....	1
1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma	3
1.5 Překryv území s jiným typem ochrany	3
1.6 Kategorie IUCN	3
1.7 Předmět ochrany ZCHÚ	3
1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu	3
1.7.2 Předmět ochrany – současný stav	4
1.8 Cíl ochrany	5
2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů	6
2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů	6
2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin a živočichů.....	13
2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti	19
2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti	21
2.3 Související plánovací dokumenty, správní akty a opatření obecné povahy	28
2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch	29
2.4.1 Základní údaje o lesích na lesních pozemcích	29
2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochranných zásahů do území a závěry pro další postup	31
2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize.....	33
3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ	34
3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání.....	34
3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území.....	39
3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností.....	40
3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu.....	40
3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území.....	40
3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností.....	40
3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území.....	41
3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území.....	41
4. Závěrečné údaje	42
4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)	42
4.2 Použité podklady a zdroje informací	42
5. Přílohy.....	45

1. Základní údaje o zvláště chráněném území

1.1 Základní identifikační údaje

evidenční číslo:	2271
kategorie ochrany:	přírodní rezervace
název území:	Malenovický kotel
druh právního předpisu, kterým bylo území vyhlášeno:	vyhláška
orgán, který předpis vydal:	Správa CHKO Beskydy
číslo předpisu:	4/2004
datum platnosti předpisu:	30. 8. 2004
datum účinnosti předpisu:	20. 9. 2004

1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR

kraj:	Moravskoslezský kraj
okres:	Frýdek-Místek
obec s rozšířenou působností:	Frýdlant nad Ostravicí, Frýdek-Místek
obec s pověřeným obecním úřadem:	Frýdlant nad Ostravicí, Frýdek-Místek
obec:	Malenovice, Krásná (jen ochranné pásmo), Malenovice, Krásná pod Lysou Horou (jen ochranné pásmo)
katastrální území:	Malenovice, Krásná pod Lysou Horou (jen ochranné pásmo)

Příloha:

M1 – Orientační mapa s vyznačením území

1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí

Zvláště chráněné území

Katastrální území: Malenovice - 690783

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN(m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)*
877		lesní pozemek		16548	2422
878		lesní pozemek		1990	1990
882		lesní pozemek		29554	29554
891/1		lesní pozemek		2085	2085
891/3		lesní pozemek		8470	8470
891/4		lesní pozemek		22429	11477
891/5		ostatní plocha	ostatní komunikace	514	514
891/6		lesní pozemek		786	786
907		lesní pozemek		2007	1611
1109		ostatní plocha	ostatní komunikace	3453	861
1043/20		lesní pozemek		1621267	730842
1043/25		lesní pozemek		21136	17646
1043/38		lesní pozemek		39084	9984

1043/39		lesní pozemek		1286607	645991
1043/41		lesní pozemek		346480	5794
1112/1		vodní plocha	koryto vodního toku přirozené nebo upravené	5575	4646
Celkem					1 474 673

Poznámka (*): Výměra parcel v ZCHÚ i OP byla zjištěna pomocí GIS, proto se může výměra mírně lišit od výměry podle KN

Ochranné pásmo:

Katastrální území: Krásná pod Lysou Horou - 673391

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN(m ²)	Výměra parcely v OP (m ²)*
2483/1		lesní pozemek		2 659	2026
2545/1		lesní pozemek		11 766 152	111322
Celkem					113 348

Katastrální území: Malenovice - 690783

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN(m ²)	Výměra parcely v OP (m ²)*
866		lesní pozemek		8872	8659
877		lesní pozemek		16548	12879
879		lesní pozemek		3672	3672
885		lesní pozemek		45030	8181
923		lesní pozemek		23960	641
1105		ostatní plocha	ostatní komunikace	5525	1827
1109		ostatní plocha	ostatní komunikace	3453	250
1043/17		lesní pozemek		7330	2937
1043/20		lesní pozemek		1621267	75595
1043/25		lesní pozemek		21136	3517
1043/38		lesní pozemek		39084	653
1043/39		lesní pozemek		1286607	66051
1043/41		lesní pozemek		346480	1733
1112/1		vodní plocha	koryto vodního toku přirozené nebo upravené	5575	971
870/1		lesní pozemek		813	467
881/1		trvalý travní porost		10490	10032
881/2		lesní pozemek		3076	3076
881/3		lesní pozemek		7068	1434
887/1		lesní pozemek		3291	2590
887/2		lesní pozemek		183	183
888/1		lesní pozemek		15563	1463
888/2		lesní pozemek		4625	3252
891/4		lesní pozemek		22429	6161
901/2		lesní pozemek		40013	19288
901/4		lesní pozemek		924	55
Celkem					235 567

Příloha:

M2 – Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma

1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma

Druh pozemku	ZCHÚ plocha v ha	Vyhlášené OP plocha v ha	Způsob využití pozemku	ZCHÚ plocha v ha
lesní pozemky	146,8651	33,5835		
vodní plochy	0,4646	0,971	zamokřená plocha	-
			rybník nebo nádrž	-
			vodní tok	0,4646
trvalé travní porosty	-	1,0032		
orná půda	-	-		
ostatní zemědělské pozemky	-	-		
ostatní plochy	0,1374	0,2078	neplošná půda	-
			ostatní způsoby využití	0,1374
zastavěné plochy a nádvoří	-	-		
plocha celkem	147,4672	34,8916		

1.5 Překryv území s jiným typem ochrany

chráněná krajinná oblast (včetně zóny): Beskydy – I., II., III. zóna
překryv s jiným typem ochrany: CHOPAV Beskydy
mezinárodní statut ochrany: ne

Natura 2000

ptačí oblast: CZ0811022 Beskydy
evropsky významná lokalita: CZ0724089 Beskydy

1.6 Kategorie IUCN

IV – území pro péči o stanoviště/druhy

1.7 Předmět ochrany ZCHÚ

1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu

Geomorfologický fenomén údolí potoka Satina a přilehlých západních a severních svahů Lysé hory a Malchoru v Moravskoslezských Beskydech zahrnující pestrou mozaiku zachovaných různorodých ekosystémů v rozpětí nadmořských výšek 570–1320 m. s bohatou druhovou diverzitou rostlinných i živočišných druhů. Posláním rezervace je rovněž umožnit přirozené procesy v lesním prostředí.

1.7.2 Předmět ochrany – současný stav

A. ekosystémy

ekosystém	podíl plochy ve ZCHÚ (%)	popis ekosystému*	kód předmětu ochrany**
L5.4 Acidofilní bučiny	40	Hlavní společenstvo rezervace, které pokrývá více než třetinu plochy území. Porosty kmenoviny buku s příměsí jedle, javoru kleny a nepůvodního smrku na svazích Malchoru. Je silněji narušeno dřívější těžbou. Porost je na přechodech mezi asociací <i>Dryopterido dilatatae-Fagetum</i> a porosty blízkými asociací <i>Daphno mezerei-Aceretum pseudoplatani</i> . Porosty na prudkých svazích nad potokem Satina náleží k asociaci <i>Calamagrostio villosae-Fagetum</i> s výskytem hořce tolitovitého (<i>Gentiana asclepiadea</i>).	a, b (9110)
L4 Suťové lesy	11	Vyskytují se podél břehů a zářezů potoka (11 % plochy území). Věkově rozrůzněné porosty podél břehů a zářezů potoků, místy s náplavy sutě. Lesní porost zde má složení buk lesní, javor klen, jilm horský, místy jedle bělokora, okolí tvoří buková kmenovina a tyčovina buku a kleny.	a, b (9180*)
L9.1 Horské třtinové smrčiny L9.3 Horské papratkové smrčiny	17	Acidofilní smrčiny - porosty smrčín asociace <i>Calamagrostio villosae-Piceetum</i> , místy i asociace <i>Vaccinio-Piceetum</i> . Okrajově jsou rozvolněné těžbou, v nejvyšších polohách hojně je zastoupen jeřáb ptačí (<i>Sorbus aucuparia</i>). Porosty smrčín, ve stadiu tyčoviny až zralosti, odpovídající asociaci <i>Dryopterido dilatatae-Piceetum</i> , jsou zjevně antropického původu. Vyznávají porosty papratkových smrčín na přechodu v asociaci <i>Dryopterido dilatatae-Piceetum</i> . Porost je narušen těžbou. Rozvolněné porosty papratkových smrčín asociace <i>Athyrio alpestris-Piceetum</i> jsou narušeny těžbou a imisemi. Porosty s podílem tlejícího dřeva jsou hnízdištěm strakapouda bělohřbetého (<i>Dendrocopos leucotos</i>), žluny šedé (<i>Picus canus</i>) nebo datla černého (<i>Dryocopus martius</i>), v nejvyšších polohách s pralesovitým charakterem bývá pozorován datlík tříprstý (<i>Picooides tridactylus</i>). Území patří také k rozsáhlejšímu biotopu tetřevovitých dřívě s pravidelným výskytem jeřábka lesního (<i>Bonasa bonasia</i>) a vzácně i tetřeva hlušce (<i>Tetrao urogallus</i>). V bučinách a jedlobučinách je přítomný pušтік bělavý (<i>Strix uralensis</i>). Z velkých savců se občasně vyskytuje rys ostrovid (<i>Lynx lynx</i>), nepravidelně se zde vyskytují také vlk obecný (<i>Canis lupus</i>) nebo medvěd hnědý (<i>Ursus arctos</i>). Ze sov zde bývá pozorován kulíšek nejmenší (<i>Glaucidium passerinum</i>) a pušтік bělavý (<i>Strix uralensis</i>).	a, b (9410)

C. Útvary neživé přírody

útvár	geologická charakteristika	popis útvaru	kód předmětu ochrany*
Koryto Satiny s mocnou akumulací suti na dně údolí včetně suťového pramene v nivačním kotli Lysé hory.	Komplex převážně pískovcových středních godulských vrstev turonského stáří, pouze v nejnižších partiích svahů vystupuje jemně rytmický flyš spodního oddílu godulského souvrství (Menčík et al., 1983). Komplex středních vrstev godulských patří mezi relativně odolné flyšové horniny, zatímco jílovité břidlice a tenké lavice pískovců spodního oddílu godulského souvrství jsou erozně silně náchylné a velmi málo odolné (Buzek, 1982).	Suťový pramen Satiny v nivační depresi (kotli) s mocnou vrstvou ostrohranné suti v nadmořské výšce asi 900 m. Koryto Satiny na dně údolí, vyplněného mocnou akumulací suti, s přejezdy a menšími vodopády a s náznaky divočení vodního toku. Významným prvkem pro funkčnost systému koryta jsou stromy rostoucí v jeho těsné blízkosti. Díky přítomnosti padlých stromů v korytě vznikají ostrůvky aluviálních sedimentů atd.	a

*kód předmětu ochrany:

a = předmět ochrany spadá pod definici předmětu ochrany dle zřizovacího předpisu ZCHÚ

b = předmět ochrany překrývající se EVL/PO (v závorce je uveden kód stanoviště dle vyhl. č. 166/2005 Sb., hvězdičkou (*) jsou označena prioritní stanoviště a druhy)

c = další významný ekosystém nebo jeho složka, který je navržen k doplnění mezi předměty ochrany ZCHÚ (viz i kap. 3.4)

1.8 Cíl ochrany

A. ekosystémy

Ekosystém	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
L5.4 Acidofilní bučiny	Ekosystém ponechaný samovolnému vývoji a odpovídající stupni přirozenosti „les přírodní“.	<ul style="list-style-type: none">• rozloha ekosystému ponechaného samovolnému vývoji 92 ha• přítomnost nejméně 50 % semenáčků či sazenic jedle a 30 % javoru a jeřábu, které nejsou poškozeny zvěří natolik, aby bylo znemožněno jejich odrůstání
L4 Suťové lesy	Ekosystém ponechaný samovolnému vývoji a odpovídající stupni přirozenosti „les přírodní“.	<ul style="list-style-type: none">• rozloha ekosystému ponechaného samovolnému vývoji cca 25 ha• přítomnost nejméně 50 % semenáčků či sazenic jedle a 30 % javoru a jeřábu, které nejsou poškozeny zvěří natolik, aby bylo znemožněno jejich odrůstání
L9.1 Horské třtinové smrčiny L9.3 Horské papratkové smrčiny	Ekosystém ponechaný samovolnému vývoji a odpovídající stupni přirozenosti „les přírodní“.	<ul style="list-style-type: none">• rozloha ekosystému ponechaného samovolnému vývoji cca 30 ha• přítomnost nejméně 50 % semenáčků či sazenic jedle a 30 % javoru a jeřábu, které nejsou poškozeny zvěří natolik, aby bylo znemožněno jejich odrůstání

C. útvary neživé přírody

útvár	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
Suťový pramen a koryto Satiny	Zachování přirozené dynamiky vývoje koryta.	<ul style="list-style-type: none">• bez antropogenního poškození

2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany

2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů

2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů

Základní charakteristika území

Přírodní rezervace Malenovický kotel představuje rozsáhlé území na strmém severovýchodním úbočí nejvyššího vrchu Beskyd Lysé hory (1 323 m n. m.) s výrazným výškovým gradientem. Nachází se na území od údolí potoka Satina (570 m n. m.) asi 2,5 km od kostela v Malenovicích až téměř po vrchol Lysé hory (1320 m n. m.). Dosažené převýšení 750 m představuje nejvyšší hodnotu v rámci beskydských zvláště chráněných území.

Geologie a geomorfologie

Z geologického hlediska tvoří většinu plochy PR Malenovický kotel mocný komplex převážně pískovcových středních godulských vrstev turonského stáří, pouze v nejnižších partiích svahů vystupuje jemně rytmičtý flyš spodního oddílu godulského souvrství o stáří cenoman-turon (Menčík et al., 1983). Komplex středních vrstev godulských patří mezi relativně odolné flyšové horniny, zatímco jílovité břidlice a tenké lavice pískovců spodního oddílu godulského souvrství jsou erozně silně náchylné a velmi málo odolné (Buzek, 1982). V dolní části území vystupují izolovaně v korytě Satiny i odolné křemité vrstvy ostravického pískovce cenomanského stáří.

Pedologické poměry území jsou charakterizovány podzolem kambizemním z flyšových břidlic slabě karbonátových až silně karbonátových, který ve vrcholových částech přechází v podzol arenický (Novák et al., 1991). Lysá hora je začleněna do regionální jednotky struktury půdního pokryvu rezivých půd (až podzolů) s hnědými půdami oligobazickými s frigidním teplotním režimem (Němeček & Tomášek, 1983). Převládají zde rezivé půdy modální (hnědá půda podzolovaná, kryptopodzol), doprovodné jsou hnědé půdy kyselé (kambisoly), subdominantu tvoří humózní podzoly.

Morfometricky se jedná o velmi exponované území s velkým zastoupením příkrých svahů. Velmi příkře ukloněné svahy o sklonech nad 25° zaujímají 75 % území (z toho srázy nad 35° zaujímají 17 %), středně ukloněné svahy o sklonech 5° až 15° pokrývají 19 % území a plošiny se sklonem do 5° jsou zastoupeny pouze na 0,2 % území. Celkové převýšení v rámci rezervace je 740 m, povodí patří k plochám s největší energií reliéfu na území CHKO Beskydy (Pánek 2003).

Rozvodní hřbety jsou zastoupeny zejména širokými a zaoblenými hřbety s denudačními zbytky neogenních zarovnaných povrchů. Jedná se zejména o hřbet mezi vrcholem Lysé hory a Malchorem v nadmořské výšce cca 1200 m, dále pak hřbet Velké větry v analogické výškové pozici a níže položené plošiny severozápadně od Malchoru.

Svahy PR Malenovický kotel se vyvíjely v součinnosti intenzivních fluvialních, gravitačních a periglaciálních (převážně pleistocenních) procesů. Hlavní tvorba údolního zářezu Satiny spadá zřejmě až do období kvartéru, přičemž velká hodnota erozního zářezu je způsobena především mladou neotektonickou zdvihovou tendencí území kulminační partie Moravskoslezských Beskyd.

Velmi významnou a citlivou formou reliéfu je nivační deprese (respektive nivační kotel) v závěru údolí Satiny. Její dno je pokryto souvislou vrstvou ostrohranné suti (dnes porostlé vegetací), která svědčí o periglaciálních procesech a mrazovém zvětrávání, které modelovaly území v chladných obdobích pleistocénu. V první polovině 20. století byl kotel v závěru údolí Satiny prezentován jako ledovcový kar, poslední výzkumy však existenci horských ledovců v Moravskoslezských Beskydech jednoznačně odmítají (Czudek, 1997; Hradecký & Pánek, 2000).

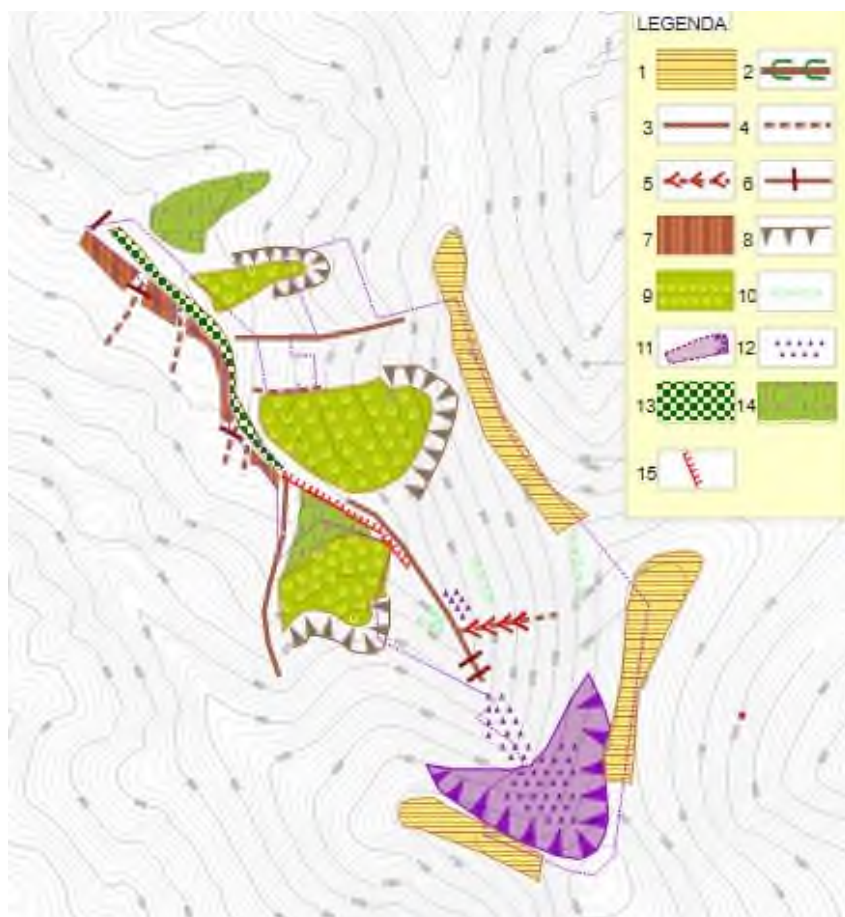
Významnými tvary svahové modelace jsou mohutné gravitační deformace typu blokových sesuvů. Do území sice nespadá gravitační deformace pod hřbetem Lukšince (jeden z nejrozsáhlejších sesuvů v ČR), ale i v rámci stanoveného území byly mapovány rozsáhlé svahové deformace. Jedná se zejména o sesuvy na pravém údolním svahu Satiny s častými výchozy skalního podloží v odlučných oblastech a s náznaky vývoje pseudokrasových podzemních prostorů. Sesouvání je zde

stejně jako i na jiných místech v západní části Lysohorské rozsochy způsobeno nestabilním kontaktem rigidních středních vrstev godulských a podložních, převážně jílovcových vrstev spodního oddílu godulského souvrství. V rámci studovaného území byly nalezeny i mělčí současné sesuvy svahovin, které byly iniciovány buď extrémními hydrometeorologickými jevy (sesuv v nadmořské výšce 825 m na levém údolním svahu Satiny), nebo negativní činností člověka (podkopané úseky lesních cest pod kótou Malchoru).

Svahy, které se vyvíjejí v těsné blízkosti koryta Satiny, jsou permanentně podkopávány boční erozí a jsou velmi nestabilními částmi georeliéfu. Platí to zejména o dolním úseku levého údolního svahu, který je budován málo odolnými jílovcovými komplexy spodních vrstev godulských. V nadmořské výšce cca 700 m je na levém nárazovém břehu Satiny vyvinut poměrně rozsáhlý geologicky cenný odkryv v drobně rytmickém flyši spodních vrstev godulských.

Do svahového systému PR Malenovický kotel patří i četné strže a skalní rokle. Množství dynamicky se vyvíjejících strží je zejména na levém údolním svahu Satiny v dolní části území. Zajímavým tvarem erozní činnosti svahového toku je skalní rokle, která ústí zprava do Satiny v nadmořské výšce 825 m. Rokle má charakteristický stupňovitý podélný profil s četnými menšími vodopády a z jejího dna byly v důsledku intenzivních současných erozních procesů odstraněny prakticky všechny splaveniny.

Posledním významným segmentem georeliéfu území PR Malenovický kotel je vlastní údolní dno Satiny. Podélný profil údolního dna je stupňovitý, ale jednotlivé vodopády nedosahují výšky větší než 2 m. V důsledku transportu periglaciálně zformované suti v závěru údolí došlo k transportu ostrohranných bloků do nižších poloh v okolí pramenné oblasti Satiny, kde tvoří mocnou akumulaci. Satina má zde vyvinutý typický suťový pramen. Dolní část koryta Satiny v rozmezí nadmořských výšek 580–625 m má akumuláční charakter s náznaky divočení. Nejzajímavější část koryta Satiny s vodopády a skalními tvary v ostravických pískovcích leží pod hranicí rezervace v rozmezí nadmořských výšek 510–580 m (Pánek, 2003) a je chráněno v Přírodní památce Vodopády Satiny, která na PR Malenovický kotel přímo navazuje.

Obr. 1: Geomorfologická mapa území PR Malenovický kotel (Pánek, 2003).

Vysvětlivky ke geomorfologické mapě:

1 - zbytek zarovnaného povrchu neogenního stáří (tzv. středohorská úroveň), **2** – svahový hřbet, **3** – údolí příčného profilu tvaru „V“, **4** – strž, **5** – skalní rokle, **6** – vodopád, **7** – svah modelovaný boční erozí, **8** – odlučná oblast sesuvu, **9** – akumuláční oblast sesuvu, **10** – menší sesuvy, **11** – nivační deprese, **12** – balvanové proudy a suťové pokryvy, **13** – akumuláční úsek toku s náznaky divočení, **14** – plošiny na soliflukčně-proluviálních sedimentech, **15** – geologicky zajímavý přirozený odkryv

Obr. 2, 3: Koryto Satiny s velkým množstvím štěrků v kombinaci s čerstvě padlými stromy i starším tlejícím dřevem bezprostředně po povodni, spodní část rezervace, 19. 9. 2024. Foto T. Myslikovjan

Geomorfologické zařazení území (podle Demek 2006):

Soustava: Vnější Západní Karpaty, Podstousta: Západní Beskydy, Celek: Moravskoslezské Beskydy, Podcelek: Lysohorská hornatina, Okrsek: Lysohorská rozsocha

Hydrologie

Území spadá do hydrogeologického rajónu „3213 Flyš v mezipovodí Odry“. Celá oblast leží v povodí řeky Odry a v úmoří Baltského moře. Povodí Odry má rozlohu 1 613 km², avšak v Moravskoslezských Beskydech leží jen jeho malá část. Zde se nacházejí prameny a horní toky pravostranných přítoků Odry. Území PR Malenovický kotel je odvodňováno do řeky Ostravice, a to potokem Satina a řadou jeho zdrojnic. Satina pramení v nadmořské výšce kolem 900 m na severním svahu Lysé hory. Celý následující tok směřuje zhruba k severozápadu. V jižním okraji Frýdlantu nad Ostravicí se Satina vlévá zprava do řeky Ostravice, která pak unáší její vody dále do Odry. Z hlediska podzemních vod je pro rezervaci charakteristické sezónní zásobování s maximem v květnu až červnu a minimem v září až listopadu na severu a prosinci až únoru v jižní části. Přestože oblast je dosti až velmi vodná, je vzhledem ke geologickému složení retenční schopnost velice malá a velmi vysoký koeficient odtoku dosahuje až 50 %.

Botanická charakteristika

Převážnou část lesní vegetace v PR Malenovický kotel představují podhorské acidofilní bučiny svazu *Luzulo-Fagion sylvaticae* (as. *Luzulo-luzuloidis-Fagetum sylvaticae*, biotop L5.4). Na mělkých a mírně vysychavých rankerových kambizemích jsou hojně zastoupeny porosty s dominancí třtiny rákosovité (*Calamagrostis arundinacea*), naopak na vlhčích místech s kapradí rozloženou (*Dryopteris dilatata*). Ve stromovém patře se vedle buku objevují také jedle bělokorá a javor klen. Pod hřebenem Malchoru přecházejí tyto bučiny do smrkových porostů a v jejich podrostu často dominuje třtina chloupkatá (*Calamagrostis villosa*).

V nejvyšších závětrných polohách na severních a severozápadních svazích Lysé hory jsou porosty smrku blízké horským třtinovým smrčínám (as. *Calamagrostio villosae-Piceetum abietis*, biotop L9.1). Jedná se o náhradní porosty, které lze jen stěží odlišit od těch přirozených, v keřovém patru je častý jeřáb ptačí (*Sorbus aucuparia*), vzácněji zimolez černý (*Lonicera nigra*) a v podrostu často zcela dominuje brusnice borůvka (*Vaccinium myrtillus*), subdominanty představují třtina chloupkatá (*Calamagrostis villosa*) a kaprad' rozložená (*Dryopteris dilatata*).

V chráněných polohách pod vrcholem Lysé hory na svazích převážně severozápadní expozice jsou horské papratkové smrčiny (as. *Athyrio distentifolii-Piceetum abietis*, biotop L9.3). Porosty jsou rozvolněné a místy narušené těžbou a imisemi. Vedle smrku je zde hojně zastoupen jeřáb ptačí (*Sorbus aucuparia*). Porosty místy přecházejí do porostů blízkých horským třtinovým smrčínám (as. *Calamagrostio villosae-Piceetum abietis*). V jejich podrostu dominují kapradiny papratka horská (*Athyrium distentifolium*) a kaprad' rozložená (*Dryopteris dilatata*), z dalších druhů jsou to např. metlička křivolaká (*Avenella flexuosa*), třtina chloupkatá (*Calamagrostis villosa*), bika lesní (*Luzula sylvatica*), brusnice borůvka (*Vaccinium myrtillus*), vzácněji podbělice alpská (*Homogyne alpina*) a čípek objímavý (*Streptopus amplexifolius*). V porostních mezerách rozvolněných papratkových smrčín jsou porosty blízké subalpínské kapradinové vegetaci (as. *Adenostylo alliariae-Athyrietum distentifolii*, biotop A4.3). Jedná se o náhradní společenstva po vytěžených imisních smrčínách. Vedle dominantní papratky horské (*Athyrium distentifolium*) jsou zde místy, resp. vzácně zastoupeny např. kamzičnick rakouský (*Doronicum austriacum*), hořec tolitovitý (*Gentiana asclepiadea*), kakost lesní (*Geranium sylvaticum*), pryskyřník platanolistý (*Ranunculus platanifolius*) a kýchavice bílá Lobelova (*Veratrum album* subsp. *Lobelianum*).

Zejména hluboce zaříznutý tok Satiny doprovázejí suťové lesy (as. *Aruncio dioici-Aceretum pseudoplatani*, biotop L4). Ve stromovém patru se uplatňují jedle bělokorá, javor klen, buk lesní a jilm horský. V jejich podrostu často dominuje měsíčnice vytrvalá (*Lunaria rediviva*) a udatna lesní (*Aruncus dioicus*), z kapradin jsou časté papratka samičí (*Athyrium filix-femina*), kaprad' rozložená (*Dryopteris dilatata*), kaprad' samec (*Dryopteris filix-mas*), místy i kapradina laločnatá (*Polystichum aculeatum*). Tato místa jsou floristicky poměrně bohatá a vyskytují se zde i druhy splavené z vyšších poloh, např. kamzičnick rakouský (*Doronicum austriacum*) a pryskyřník platanolistý (*Ranunculus*

platanifolius). Z dalších lze jmenovat např. čistec alpský (*Stachys alpina*), žluťuchu orlíčkolistá (*Thalictrum aquilegifolium*) a kozlík trojený rakouský (*Valeriana tripteris* subsp. *Austriaca*).

Na několika místech v zářezu Satiny, ale i na suti na jejím pravobřežním svahu a v její pramenné části, se vyskytují křoviny s rybízem alpským (as. *Ribeso alpini-Rosetum pendulinae*, biotop S1.5). Vedle něj se zde vyskytují zimolez černý (*Lonicera nigra*) a vzácně i růže převislá (*Rosa pendulina*). V korytě Satiny lze také v místě výskytu poměrně bohaté populace druhu mléčivec alpský (*Cicerbita alpina*) zaznamenat společenstvo *Chaerophyllo hirsuti-Cicerbietum alpinae* (mléčivcové nivy montánního stupně). Na některých skalkách, jak v korytě Satiny, tak přímo nad ním a vzácněji i na těch, které se nacházejí výše (zejm. v jejím pravobřežním svahu), je vyvinuta štěrbinová vegetace silikátových skal (svaz *Asplenion septentrionalis*, as. *Asplenio trichomanis-Polypodietum vulgare*; biotop S1.2). Vedle hojného zastoupení mechorostů jsou přítomny zejména kapradiny, např. sleziník červený tmavohnědý *Asplenium trichomanes* subsp. *Quadrivalens*, osladič obecný (*Polypodium vulgare*) a kapradina laločnatá (*Polystichum aculeatum*). Lokálně se v pravobřežním svahu Satiny vyskytují i droliny téměř bez vegetace.

Botanický inventarizační průzkum (Lustyk, 2023) uvádí pro území celkem 286 taxonů vyšších rostlin. Z předchozích průzkumů bylo potvrzeno 168 taxonů vyšších rostlin, výskyt 11 taxonů se nepodařilo ověřit, nově bylo nalezeno 117 taxonů. 29 taxonů náleží mezi druhy Červeného seznamu, z čehož zároveň 7 jsou druhy chráněné, v kategorii ohrožený.

Inventarizační průzkum mechorostů (Plášek, 2021) prokázal přítomnost 159 taxonů mechorostů, z toho 45 jätrovek a 114 taxonů mechů. V Červeném seznamu je zahrnuto 13 z nich, maximálně však v kategorii druhu blízkého ohrožení. Území, celkově bryologicky druhově bohaté, tvoří 3 výrazně odlišné dílčí části, s rozdílným druhovým spektrem, vždy však jde o území bryologicky velmi zajímavá. Druhově výrazně odlišné většiny plochy, které pokrývají lesní porosty, je údolí potoka Satiny včetně pramenné části. Vysoká diverzita zaříznutého a místy stržovitého údolí (107 druhů mechorostů) zde odpovídá přítomnosti velmi vhodných biotopů a substrátů – potok včetně kamenů a výchozů skalek v jeho těsné blízkosti, množství tlejícího dřeva, dostatek obnažené vlhké hlíny. Horská smrčina na severních vrcholových partiích hostí také vysoké spektrum druhů mechorostů (63 druhů). Vzhledem k druhové skladbě porostů je to nadprůměrná diverzita, která ale odpovídá kombinaci vhodných vlhkostních podmínek a mozaiky substrátů s množstvím tlejícího dřeva, stinných skalek a kamenů, apod. Třetím výraznou dílčí plochou s odlišným spektrem je mozaika smíšených lesních společenstev s převahou buku, která také vykazuje vysokou druhovou rozmanitost (104 druhů).

V rámci lichenologického inventarizačního průzkumu (Vondrák & Hauser, 2022) bylo nalezeno 202 druhů, z toho naprostá většina lišejníků a několik pololišejníků (nevytvářejících zřetelnou lichenizovanou stélku). Zaznamenáno bylo 137 epifytických druhů, 57 saxikolních a 21 terikolních, což odpovídá charakteru lokality s omezeným výskytem skal a bezlesých stanovišť. Makrolišejníky (s keříčkovitou a lupenitou stélkou) tvoří 20 % zjištěných druhů, zbytek pak mikrolišejníky (s korovitou či nezřetelnou stélkou). 45 druhů lišejníků spadá do některé kategorie ohrožení Červeného seznamu ČR, z čehož je 16 druhů ohrožených a 1 druh kriticky ohrožený. Jde o epifytický druh terčovka perlová (*Parmotrema perlatum*), ve 2. polovině 20. stol u nás nenalezený, nověji se ale šířící, dnes v západní polovině ČR poměrně častý. Z dalších zajímavějších druhů je přítomný ohrožený druh stinných převislých kyselých skalek míst s vyšší vzdušnou vlhkostí třpytka Bauschova (*Brianaria bauschiana*), s několika recentními lokalitami u nás, nebo bradavnice, konkrétně *Verrucaria simplex*, osídlující kamínky a kameny v zástínu lesa (jde o přehlížený druh Evropy, kdy rezervace je druhým známým místem výskytu u nás).

Mykologická charakteristika

Inventarizační průzkum provedený v roce 2022 (Fuljer & Zajac, 2022) zaznamenal přítomnost 313 taxonů makromycet, z čehož se v červeném seznamu nachází 5 taxonů v kategorii ohrožený a

dalších 7 v kategorii zranitelný nebo téměř ohrožený. Bolinka černohnědá (*Camarops tubulina*) patří mezi druhy chráněné, v kategorii kriticky ohrožený a liška Friesova (*Cantharellus friesii*) je mezi druhy navrženými na ochranu. Nejvíce taxonů bylo zaznamenáno v jedlobukových částech (135), jen o něco méně v částech bukových (107) a v zářezech potoků (98). Výrazně nižší byl počet taxonů v porostech s převahou smrku (45). Omezeně je v bučinách jen velmi lokální přítomnost mrtvého dřeva, pro jedlobučiny byla kromě přítomnosti mrtvého dřeva v různém stádiu rozkladu důležitá také přítomnost vzrostlejších jedinců jedle. Z ohrožených taxonů zde byly zaznamenány např. bolinka černohnědá (*Camarops tubulina*), liška Friesova (*Cantharellus friesii*), chřapáč pýřitý (*Helvella macropus*) a ryzec křídlatovýtrusý (*Lactarius pterosporus*). V bučinách převažují saprotrofy vázané na opad a mykorhizní druhy, z ohrožených např. mozgovka rosolovitá (*Ascotremella faginea*), liška Friesova (*Cantharellus friesii*), hlívička stopkatá (*Hohenbuehelia auriscalpium*). Ve smrčinách převažují taxony mykorhizické a saprotrofní, rozkládající opad. Okolí a vodních toků a jejich pramenných oblastí je charakteristická přítomností vlhkého mrtvého dřeva, na které je vázána řada vzácných lignikolních askomycetů, indikujících čistou vodu - např. bochníček potoční (*Adelphella babingtonii*), vodnička potoční (*Cudoniella clavus*), plátenice fialová (*Ombrophila janthina*) nebo míhavka odbravená (*Vibrissea decolorans*).

Zoologická charakteristika

Malakozoologickým inventarizačním průzkumem (Kupka et al., 2020) bylo zjištěno 61 druhů měkkýšů (60 druhů plžů a 1 mlž). Doložený výskyt 56 druhů suchozemských plžů představuje 33 % druhů fauny suchozemských plžů ČR. Oproti dřívějším nálezům se nepodařilo dohledat 4 druhy, naopak se v území podařilo prokázat 12 druhů nových (10 druhů suchozemských a 2 sladkovodní). Celkem je zde tedy recentně (po roce 2000) doloženo 65 druhů. Z toho 8 druhů náleží do Červeného seznamu, a to vřetenatka šedavá (*Bulgarica cana*) do kategorie ohrožený a sklovatka krátkonohá (*Daudebardia brevipes*), slimáčnice lesní (*Eucobresia nivalis*), skalnice lepá (*Faustina faustina*), skelníčka zjizvená (*Vitrea subrimata*), skelníčka karpatská (*Vitrea transsylvanica*), slimáčník horský (*Semilimax kotulae*) a řasnatka nadmutá (*Macrogastra tumida*) do kategorie zranitelný. Na území je zastoupeno celkem 7 ekologických skupin plžů, k druhům s největší dominancí patří řasnatka lesní (*Macrogastra plicatula*, 16,58 %), skalnice lepá (*Faustina faustina*, 6,65 %) a síměnka trojzubá (*Carychium tridentatum*, 5,22 %). K druhům s nejvyšší frekvencí na území PR Malenovický kotel patří řasnatka lesní (*Macrogastra plicatula*, 73,91 %) a skalnice lepá (*Faustina faustina*, 65,22 %), následované druhy slimáčník horský (*Semilimax kotulae*) a plamatka lesní (*Arianta arbustorum*, 60,87 %).

Průzkum vodních bezobratlých (Hykel, 2019) potvrdil společenstvo vodních bezobratlých jako typické pro horní toky s rychlých průtokem, kamenitým substrátem a vysokým nasycením kyslíku. Bioindikačním druhem je zejména blešivec potoční (*Gammarus fossarum*), který je velmi hojný. Početně byly zastoupeny i jepice rodu *Ecdyonurus*, *Rhithrogena* a čeledi *Leptophlebiidae*, pošvatky rodu *Perla* a chrostíci rodu *Rhyacophila* a čeledi *Polycentropodidae*. Z vážek byl pozorován pouze páskovec dvouzubý (*Cordulegaster bidentata*). Starší hydrobiologický průzkum lokality (Kročá, 2003) uvádí 61 taxonů bezobratlých vázaných na vodní biotop. U druhu *Plectrocnemia brevis* byly nálezy doložené imagy pouze z tohoto území, z Krkonoš a Pálavy. U chrostíka *Wormaldia copiosa* šlo o první nález pro Moravu a Slezsko a u druhu *Rhyacophila philopotamoides* byl tento druh nalezením dospělce potvrzen pro ČR. Horský charakter lokality dokládají nálezy dalších druhů: *Crunoecia irrorata*, *Drusus discolor*, *Philopotamus ludificatus*, *Wormaldia occipitalis* a rod *Plectrocnemia*. Na lokalitě Malenovický kotel bylo nalezeno pouze osm druhů pošvatek. To je v souladu s nabídkou biotopů na lokalitě, dominovali zástupci horské fauny čeledi *Heptageniidae* (proudni jepice). Významný je také nález nepřilíš časté jepice *Ameletus inopinatus*. Pošvatky byly zastoupeny 12 druhy, druhově nejbohatší byla čeleď *Perlodidae* a také typicky horské druhy *Diura bicaudata* a *Isoperla sudetica*.

Při inventarizačním průzkumu saproxylického hmyzu a epigeických predátorů (Konvička, 2021) bylo zaznamenáno 192 druhů brouků (zejména saproxylické druhy a střevlíkovití, doplňkově i ostatní). Z toho byly 3 druhy zvláště chráněné a 29 druhů je zařazeno do Červeného seznamu. Při déletrvajícím a intenzivnějším průzkumu lze očekávat nálezy řady dalších významných taxonů. Z hlediska saproxylických brouků se jedná o velmi významnou a cennou lokalitu, jejíž význam souvisí s rozlohou i převýšením. Mezi chráněné náleží 3 druhy, všechny se stabilními populacemi, které zde nacházejí podmínky k dlouhodobé existenci. Jedná se o silně ohroženého zdobence zelenavého (*Gnorimus nobilis*) a 2 ohrožené druhy – střevlíka polního (*Carabus arcensis*) a majku fialovou (*Meloe violaceus*). V rámci Červeného seznamu jde o 3 kriticky ohrožené druhy – kovařík *Ampedus auripes* s vývojem larev v mrtvém dřevě jehličnatých stromů s červenou hnilobou, kornatec velký (*Peltis grossa*), vzácný a lokální horský druh, který se vyvíjí ve dřevě stojících mrtvých stromů ve vrcholových partiích v rozpadající se horské smrčíně, a *Sericus subaeneus*, lokální a velmi vzácný horský druh.

Inventarizační průzkum epigeických a fytofágních brouků (Stanovský, 2020) ukázal, že epigeická fauna území zahrnuje typické druhy beskydských smíšených lesů s karpatskými prvky, jako jsou střevlíci *Pterostichus foveolatus* a *Pterostichus pilosus*, a že fauna druhů fytofágních odpovídá fytoceóze. Významné obohacení fytofágní fauny představují bylinné a keřové lemy lesních cest, zarůstající lesní skládky, světliny apod. Z epigeických ochranně významných druhů se zde vyskytuje střevlík polní (*Carabus arcensis*), zákonem chráněný (ohrožený) lesní druh, na severovýchodní Moravě dosti rozšířený, ale v nižších polohách velmi lokální (častěji v Beskydech, paseky, smíšené lesy). Z druhů Červeného seznamu jsou to 2 druhy – ohrožená mandelinka *Sclerophaedon carniolicus*, lokální druh převážně horských oblastí, vázaný na ptačince, a téměř ohrožený drabčák *Ocypus macrocephalus*, pro Beskydy typický druh přírodě blízkých lesů. Z dalších vzácných druhů byl přítomen nosatec *Neophytobius quadrinodosus*, lokální druh vázaný na mochny, v Beskydech dosud znám jen ze Slezských Beskyd, nebo velmi vzácný drabčák *Euryporus picipes*, jednotlivě nalézáný druh přírodě blízkých lesů.

Inventarizační průzkum motýlů (Kuras, 2003) zachytil přítomnost 399 druhů, jde o druhy klimaxových smrčín, druhy bukových porostů, druhy bezlesých enkláv a alochtonní druhy. Na biologickou hodnotu smrčín poukazují nálezy druhů: bourovec měsíčitý (*Cosmotriche lobulina*), glaciální relikv šerokřídlec květelový (*Parietaria dilucidaria*), zelenoplášťík borůvkový (*Jodis putata*), dřevobarec brusnicový (*Lithomonina solidaginis*). Na slunných stanovištích s brusnicovou keříčkovou vegetací jsou dominantní někteří obaleči (*Apotomis sauciana*, *Eutrachia argentana*) a píďalky (*Itame brunneata*, *Hydriomena furcata*, *Eulithis populata*).

Nejvýznamnější a zároveň typickou složkou zachovalých pralesních bukových společenstev jsou saproxylictí moli (*Morophaga choragella*, *Monotopis* sp.). Vyskytuje se také mnoho druhů typicky herbivorních zástupců motýlů. Květnaté bučiny s netýkavkami v podrostu představují typický biotop pro některé druhy píďalek – píďalka žlutohlavá (*Ecliptoptera capitata*) a píďalka síťkovaná (*Eustroma reticulata*).

Květnaté lesní okraje, lesní světliny, okraje pasek a luční enklávy ve spodní části Malenovického kotle jsou vyhledávány například otakárkem fenyklovým, soumráčkem, bělásky, ohniváčkou, babočkami a okáči. Faunisticky zajímavý je nález "naturového" ohniváčka černočárného (*Lycaena dispar*) a modráška *Everes agriades*, u nichž bylo v posledních letech zaznamenáno rozšíření areálů směrem k severu. Podél potoků a v okolí pramenišť lze najít v minulosti široce rozšířeného ohniváčka celíkového (*Lycaena virgaureae*). Na pohostinná stanoviště lesních cest a světlin byl historicky v regionu vázán také jeden z našich nejvzácnějších druhů motýlů: nenápadný okáč stínovaný (*Lasiomnata petropolitana*). Z nočních motýlů zde lze nalézt přástevníky, můry a píďalky. V případě lemových společenstev porostů například podél vodotečí můžeme narazit na chráněného batolce duhového (*Apatura iris*), u nějž je pro udržení životaschopných populací nezbytné zajistit dostatečné množství osluněných osik.

V rámci inventarizačního průzkumu denních motýlů a orientačním průzkumu nočních motýlů (Kuras, 2020) bylo celkem zaznamenáno 26 druhů denních a 88 druhů nočních motýlů. Ze zvláště

chráněných druhů, byl pozorován lokálně poměrně běžný, již výše uvedený batolec duhový (*Apatura iris*), z nočních pak mezi ohrožené druhy dle Červeného seznamu patří bourovec měsíčitý (*Cosmotriche lobulina*), lokálně se vyskytující horský druh, který je vázaný na smrkové a bukosmrkové porosty.

Inventarizační průzkum letounů (Wolfová, 2022) doložil 12 druhů netopýřů. Mezi eudominantní druhy zde patří netopýř hvízdavý (*Pipistrellus pipistrellus*), netopýř Brandtův (*Myotis brandtii*) a netopýř vousatý (*Myotis mystacinus*).

Ornitologickým průzkumem (Křenek, 2003) bylo zjištěno 48 druhů ptáků a vyplývá z něj jednoznačný význam území pro vzácné a ohrožené druhy ptáků. Mezi nejvýznamnější zjištěné druhy patří strakapoud bělohřbetý (*Dendrocotos leucotos*), žluna šedá (*Picus canus*), holub doupňák (*Columba oenas*) a puštík bělavý (*Strix uralensis*). Jedná se o druhy vázané na přirozené lesní ekosystémy, vyžadující věkovou a druhovou rozmanitost lesních porostů. Takovéto porosty se v území vyskytují jen v omezené míře. Vlivem stárnutí porostů se začaly vytvářet podmínky umožňující existenci těmto vzácným druhům.

2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin a živočichů

Druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.*	stupeň ohrožení**	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
LIŠEJNÍKY			
<i>Acrocordia gemmata</i>		EN	v PR na kůře jilmu horského
<i>Arthonia helvola</i>		VU	v PR na kůře buku lesního, na bázi kmene
<i>Arthonia mediella</i>		VU	v PR na kůře javoru klenu
<i>Arthonia radiata</i>		VU	v PR na kůře buku lesního
<i>Arthonia ruana</i>		VU	v PR na kůře jasanu ztepilého
<i>Bacidia subincompta</i>		VU	v PR na kůře buku lesního
<i>Bacidina inundata</i>		VU	v PR na křemičitém kameni v potoce
<i>Biatora efflorescens</i>		VU	v PR na kůře buku lesního a jeřábu ptačího
<i>Biatora chrysantha</i>		VU	v PR na kůře javoru klenu
<i>Biatora veteranorum</i>		EN	v PR na kořeni smrku ztepilého
<i>Brianaria bauschiana</i>		VU	recentní výskyt byl zaznamenán pouze na několika lokalitách v ČR, stinné převislé kyselé skalky na místech s relativně vyšší vzdušnou vlhkostí (tzv. aerohygrofil či aerohygrofyt); v PR na pískovcovém převisu
<i>Caloplaca lucifuga</i>		EN	v PR na kůře javoru klenu
<i>Catinaria atropurpurea</i>		EN	v PR na kořeni smrku ztepilého
<i>Dictyocatenuolata alba</i>		EN	v PR na kůře buku lesního, na bázi kmene
<i>Dirina massiliensis</i>		EN	v PR na bazické pískovcové skále
<i>Enterographa hutchinsiae</i>		EN	v PR na křemičitém kameni
<i>Enterographa zonata</i>		VU	v PR na křemičitém kameni
<i>Chaenotheca stemonea</i>		VU	v PR na kořeni smrku ztepilého a na kůře jedle bělokoré
<i>Chaenotheca xyloxena</i>		VU	v PR na pařezu a kořeni smrku ztepilého a buku lesního
<i>Imshaugia aleurites</i>		VU	v PR na kořeni smrku ztepilého
<i>Lecanactis abietina</i>		EN	V PR na kůře a kořeni smrku ztepilého
<i>Lecidella flavosorediata</i>		VU	v PR na kůře javoru klenu
<i>Melanelixia subaurifera</i>		VU	v PR na větví jeřábu ptačího a jedle bělokoré, na kůře vrby jívy
<i>Micarea elachista</i>		EN	V PR na kládě
<i>Micarea hedlundii</i>		EN	V PR na mechovém pařezu

Druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.*	stupeň ohrožení**	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
<i>Opegrapha niveoatra</i>		VU	v PR na kůře buku lesního
<i>Parmotrema perlatum</i>		CR	roste především na listnatých stromech, ale také na mechatých silikátových skalách ve světlých lesích, ve vlhkých oblastech i v otevřené krajině, nejčastěji ji můžeme nalézt na modříních a křovinách (trnkách, hlozích), vyhledává také koruny listnatých stromů (např. jasanů), kde bude částečně přehlížena
<i>Peltigera degenii</i>		VU	v PR na kyselé půdě ve strži v lese
<i>Pertusaria leioplaca</i>		VU	v PR na kůře buku lesního a javoru klenu
<i>Pertusaria pupillaris</i>		VU	v PR na kůře javoru klenu
<i>Phaeophyscia endophaenicea</i>		VU	v PR na kůře buku lesního a javoru klenu
<i>Physcia stellaris</i>		VU	V PR na kůře vrby jívy
<i>Placopyrenium fuscillum</i>		VU	V PR na bazickém pískovcovém a křemičitém kameni
<i>Porina guentheri</i>		EN	V PR na křemičitém kameni v potoce
<i>Porina leptalea</i>		EN	v PR na kůře buku lesního a javoru klenu
<i>Pseudoschismatomma rufescens</i>		VU	v PR na kůře javoru klenu
<i>Pycnora praestabilis</i>		VU	v PR na pařezu smrku ztepilého
<i>Rinodina efflorescens</i>		VU	v PR na kůře buku lesního a javoru klenu
<i>Rinodina griseosoralifera</i>		EN	v PR na kůře javoru klenu
<i>Rinodina orculata</i>		EN	v PR na kůře větví vrby jívy
<i>Rinodina sophodes</i>		EN	v PR na větví jeřábu ptačího
<i>Scoliciosporum curvatum</i>		VU	v PR na jehličí smrku ztepilého
<i>Trapelia corticola</i>		EN	v PR na kůře smrku ztepilého
<i>Trapeliopsis viridescens</i>		VU	v PR na kořeni buku lesního
<i>Verrucaria praetermissa</i>		VU	v PR na křemičitém kameni v potoce
MECHY			
křivoštet sklani (<i>Campylostelium saxicola</i>)		NT	epilitický, velmi drobný mech; v PR vzácně, jediná zaznamenaná populace na suchém stinném kameni ve smíšeném lese s převahou buku
CĚVNATÉ ROSTLINY			
česnek hadí (<i>Allium victorialis</i>)	O	EN	Lysá hora, řídké <i>Piceetum</i> pod vrcholem (Krahulec F. in Pladias 2023)
hořec tolitovitý (<i>Gentiana asclepiadea</i>)	O	LC	v PR roztroušeně, zejména při okrajích lesa a u lesních cest
kamzičník rakouský (<i>Doronicum austriacum</i>)	O	LC	desítky fertálních jedinců roztroušeně v PR (horní část zářezu Satiny, sutě a pramen Satiny, mezi Lysou h. a Malchorem a vrchol Lysé h.)
kýchavice bílá Lobelova (<i>Veratrum album</i> subsp. <i>lobelianum</i>)	O	LC	desítky fertálních i sterálních jedinců, téměř po celé PR
lile zlatohlavá (<i>Lilium martagon</i>)	O	LC	ca 90 sterálních jedinců, mezi Lysou h. a Malchorem, na svahu pod Malchorem, na svahu na pravém břehu Satiny
měsíčnice vytrvalá (<i>Lunaria rediviva</i>)	O	LC	stovky sterálních a tisíce fertálních jedinců, ve svahu nad pravým břehem Satiny, dolní i horní část zářezu Satiny
oměj pestrý (<i>Aconitum variegatum</i>)	O	LC	7 sterálních jedinců na několika místech v PR
plavuň pučivá (<i>Lycopodium annotinum</i>)	O	LC	celkem 3 skupiny rostlin, horní část zářezu Satiny, sutě a pramen Satiny
rybíz skalní (<i>Ribes petraeum</i>)		EN	9 fertálních jedinců, sutě a pramen Satiny, horní část zářezu Satiny
tis červený (<i>Taxus baccata</i>)	SO	VU	v PR 1 jedinec pravděpodobně z výsadby, mezi skalami (V. Kalníková, 2024)

Druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.*	stupeň ohrožení**	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
vemeník zelenavý (<i>Platanthera chlorantha</i>)	O	VU	15 fertilních jedinců, mezi Lysou h. a Malchorem
vranec jedlový (<i>Huperzia selago</i>)	O	NT	4 fertilní jedinci při prameni a v sutích Satiny
HOUBY			
bochníček potoční (<i>Adelphella babingtonii</i>)		EN	vzácnější, hlavně na vlhkém dřevě v potocích s čistou vodou; v PR v korytě Satiny
bránovítec dvoutvarý (<i>Trichaptum bifforme</i>)		EN	vzácnější choroš rostoucí na dřevě listnáčů; v PR v bučině
hlívička stopkatá (<i>Hohenbuehelia auriscalpium</i>)		EN	vzácnější, typický indikátor pralesovitých porostů, na mrtvém dřevě silně rozloženém, mechem porostlém dřevě jak buků, tak jedlí; v PR v bučině
chřapáč pýřitý (<i>Helvella macropus</i>)		VU	vzácnější v listnatých lesích, kde rozkládá drobné větve nebo opadanku; v PR v jedlobučině
kotrč štěrbákový (<i>Sparassis brevipes</i>)		EN	v PR 1 jedinec, u paty jedle, u cesty z Malchoru na vrchol L. h. (Š. Kalousová, 2024)
liška Friesova (<i>Cantharellus friesii</i>)		VU	vzácnější, tvoří mykorrhizu nejčastěji s buky v kyselých nebo květnatých bučinách; v PR v bučině a jedlobučině, horské smrčíně
mozkovka rosolovitá (<i>Ascotremella faginea</i>)	SO	VU	vzácně, indikátor přirozených lesů s dostatečnou zásobou mrtvého dřeva, nejčastěji na silně rozložených kmenech buků, méně na jiných listnáčích; v PR v bučině
plaménka drobnovýtrusá (<i>Gymnopilus bellulus</i>)		VU	indikátor původních lesů, hlavně v jedlobučinách a horských smrčínách, kde roste nejčastěji na silně rozložených mechových kmenech jedlí a smrků; v PR v korytě Satiny
ryzec křídlatovýtrusý (<i>Lactarius pterosporus</i>)		EN	vzácný, v bukových nebo smíšených porostech, tvoří mykorrhizu s bukem; v PR v jedlobučině
štitovka lemovaná (<i>Pluteus phlebophorus</i>)		EN	vzácnější, typicky hojnější v pralesovitých porostech na mrtvém, silně rozloženém, mechem porostlém dřevě listnáčů, hlavně buků; v PR v bučině a v korytě Satiny
ŽIVOČICHOVÉ			
MEKKÝŠI			
modranka karpatská (<i>Bielzia coeruleans</i>)		NT	málo narušené lesní komplexy, značně vlhké horské lesy, živí se houbami a lišejníky; v PR ojediněle
praménka rakouská (<i>Bythinella austriaca</i>)		NT	v PR jednotky jedinců, na svahovém prameništi nad velkým balvanem v devětsilech (Kupka et al., 2020)
řasnatka nadmutá (<i>Macrogastra tumida</i>)		VU	karpatský vlhkomilný plž, vlhké lesy, hustý bylinný podrost nad potoky a u pramenišť, v půdní hrabance, pod kousky dřeva, kamením; v PR roztroušeně
skalnatka lepá (<i>Faustina Faustina</i>)		VU	vlhčí zastíněné skály, suťové porosty; v PR hojně
skelnička karpatská (<i>Vitrea transsylvanica</i>)		VU	opadanka ve vlhčínách horských lesů, v suti a nad potoky; v PR velmi ojediněle
skelnička zjizvená (<i>Vitrea subrimata</i>)		VU	vlhký opad v horských lesích, často v sutích; v PR velmi ojediněle
sklovatka krátkonohá (<i>Daudebardia brevipes</i>)		VU	tlející listí v suťových lesích; v PR velmi ojediněle
slimáček horský (<i>Semilimax kotulae</i>)		VU	obyvatel chladných a vlhkých horských poloh, pod kůrou padlých nebo odumírajících jehličnanů nebo na houbách; v PR roztroušeně
slimáčnice lesní (<i>Euobresia nivalis</i>)		VU	vlhká lesní stanoviště, žije v sutích, osídluje vlhká a bujně zarostlá údolí horských potoků, lesní prameniště a vlhké sutě; v PR roztroušeně

Druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.*	stupeň ohrožení**	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
vřetenatka nadmutá (<i>Vestia turgida</i>)		NT	v PR na břehu Satiny výše proti proudu nad skálou, biotop prameniště, padlé dřevo a suť, jedinci (J. Kupka et al., 2020)
vřetenovka rovnoústa (<i>Cochlodina orthostoma</i>)		NT	v PR v suťové javořině na levém břehu poblíž vodárny, biotop suť a padlé dřevo, jedinci (J. Kupka et al., 2020)
vřetenatka šedavá (<i>Bulgarica cana</i>)		EN	přísně dendrofilní druh, zachovalé listnaté a smíšené podhorské a horské lesy, pod kůrou živých a padlých stromů, výskyt má reliktní charakter; v PR velmi ojediněle
BROUCI			
kovařík <i>Ampedus auripes</i>		CR	v PR má poměrně silnou populaci, druh zde nachází dobré podmínky pro svou existenci; vývoj larev v mrtvém dřevě jehličnatých stromů s červenou hnilobou
drabčák <i>Bolitobius inclinans</i>		VU	v PR nachází vhodné podmínky pro dlouhodobou existenci; vázaný na staré listnaté či smíšené pralesní porosty s dostatkem mrtvého dřeva, na němž se vyskytuje
střevlík polní (<i>Carabus arcensis</i>)	O		lesní druh, v nižších polohách velmi lokální, paseky a smíšené lesy; v PR pravděpodobně početná populace, nachází zde vhodné podmínky pro svou dlouhodobou existenci; epigeický dravý druh
<i>Cicones variegatus</i>		EN	v PR nachází vhodné podmínky pro dlouhodobou existenci; vázaný na staré listnaté či smíšené pralesní porosty s dostatkem mrtvého dřeva, na němž se vyskytuje
lesák <i>Dendrophagus crenatus</i>		EN	v PR má ideální podmínky pro svou existenci; vzácný horský druh, který se vyskytuje pod kůrou a ve dřevě (v puklinách) mrtvých smrků
<i>Denticollis rubens</i>		VU	v PR nachází vhodné podmínky pro dlouhodobou existenci; vzácnější horský saproxylický druh s noční aktivitou, vývoj probíhá v mrtvém dřevě větších průměrů, osidluje zejména pralesovitě lokality
lenec <i>Dolotarsus lividus</i>		EN	v PR nachází poměrně dobré podmínky k vývoji, perspektiva druhu je na lokalitě dobrá; druh s bionomickou vazbou na odumřelé jehličnany, jejichž kůra je porostlá houbami rodu <i>Trichaptum</i> sp. div.
pýchavkovník červcový (<i>Endomychus coccineus</i>)		VU	v PR nachází vhodné podmínky pro dlouhodobou existenci; mykofágní druh, bionomicky vázaný na mycelia a plodnice dřevokazných hub rostoucích na starém a tlejícím dřevě, především v přírodně bohatších lesních porostech, ale také ve starých parcích, alejích a remízích, ale vždy s přítomností dostatečného množství mrtvé dřevní hmoty
dřevomil <i>Eucnemis capucina</i>		EN	v PR nachází vhodné podmínky pro dlouhodobou existencilarvy žijí v mrtvém dřevě listnatých stromů, imaga pobíhají po mrtvém dřevě
zdobenec zelenavý (<i>Gnorimus nobilis</i>)	SO	VU	v PR stabilní populace a má vhodné podmínky k dlouhodobé existenci; vývoj larev probíhá v dutinách stromů, imaga jsou k zastižení zejména na květech
dřevomil <i>Hylis foveicollis</i>		EN	v PR nachází vhodné podmínky pro dlouhodobou existenci; larvy žijí v mrtvém dřevě listnatých stromů, imaga pobíhají po mrtvém dřevě
dřevomil <i>Hylis olexai</i>		EN	v PR nachází vhodné podmínky pro dlouhodobou existenci; larvy žijí v mrtvém dřevě listnatých stromů, imaga pobíhají po mrtvém dřevě
kovařík <i>Liotrychus affinis</i>		VU	v PR bude populace pravděpodobně silná a lze z toho odvodit i vhodnost lokality pro tento druh; lokální horský druh, vývoj larev v půdě

Druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.*	stupeň ohrožení**	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
lenec <i>Melandrya caraboides</i>		EN	v PR se podmínky z dlouhodobého hlediska jeví jako stabilní a vhodné; vzácný a jednotlivě se vyskytující druh, vývoj probíhá v mrtvých stojících i ležících listnatých stromech
lenec <i>Melandrya dubia</i>		EN	v PR se podmínky z dlouhodobého hlediska jeví jako stabilní a vhodné; vzácný a jednotlivě se vyskytující druh, vývoj probíhá v mrtvých stojících i ležících listnatých stromech
majka fialová (<i>Meloe violaceus</i>)	O	VU	v PR nalezena jak ve vrcholové části, tak ve střední části pod javořinou a suti u pramene Satiny, populace zde je silná a lokalita se jeví jako vhodná; bionomicky vázána na blanokřídlé
dřevomil (<i>Microrhagus lepidus</i>)		EN	v PR nachází vhodné podmínky pro dlouhodobou existenci; larvy žijí v mrtvém dřevě listnatých stromů, imaga pobíhají po mrtvém dřevě
<i>Mycetophagus fulvicollis</i>		VU	v PR nachází vhodné podmínky pro dlouhodobou existenci; vzácnější saproxylomykofágní druh s noční aktivitou, osidluje zejména pralesovité lokality s dostatkem mrtvého dřeva
drabčík <i>Ocypus macrocephalus</i>		NT	druh přírodě blízkých lesů; v PR vzácně ve smíšených lesích
kornatec velký (<i>Peltis grossa</i>)		CR	v PR populace stabilní, druh zde nachází vhodné podmínky k vývoji ve vrcholových partiích v rozpadající se horské smrčtině; vzácný a lokální horský druh, který se vyvíjí ve dřevě stojících mrtvých jedlí a smrků
<i>Rhizophagus cribratus</i>		VU	v PR nachází vhodné podmínky pro dlouhodobou existenci; saprofágní druh, žije pod kůrou a v trouchnivém dřevě listnáčů, zvláště dubů, řidčeji také jehličnatých stromů, vyskytuje se na míze, v chodbách kůrovců nebo na houbách
tesařík javorový (<i>Ropalopus ungaricus</i>)		EN	v PR nachází vhodné podmínky pro dlouhodobou existenci, nalezen v javořině na suti; vzácný a lokální druh žijící ve dřevě živých javorů klenů
<i>Sericus subaeneus</i>		CR	v PR velikost populace nelze odhadnout, lokalita se pro druh jeví jako vhodná; lokální a velmi vzácný horský druh, vývoj larev v půdě
mandelinka <i>Sclerophaedon carniolicus</i>		EN	v PR nachází vhodné podmínky pro dlouhodobou existenci; fytofágní druh horských lokalit kolem potoků atp., lokální druh převážně horských oblastí, vázaný na ptačince (<i>Stellaria</i> sp. div.)
OSTATNÍ HMYZ			
bourovec měsíčitý (<i>Cosmotriche lobulina</i>)		VU	vázan na smrkové a buko-smrkové porosty, housenky se živí na jehlicích smrku, v Beskydech se bourovec vyskytuje jednotlivě, a to pouze ve vyšších nadmořských výškách
batolec duhový (<i>Apatura iris</i>)	O		v Beskydech široce rozšířený druh, vyskytuje se jednotlivě ve většině horských údolí a na lesních cestách; v PR na lesní cestě v závěru Malenovického kotle
hrotokřídlec kapradinový (<i>Pharmacis fusconebulosa</i>)		NT	vázan na neporušená stanoviště horských lesů, housenky se živí kořínky kapradin, především hasivky, patří mezi indikátory kvality horských smrčtin, v oblastech s intenzivním lesním hospodařením se nevyskytuje; v PR prvotní (nikoliv však překvapivý) nález

Druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.*	stupeň ohrožení**	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
klínatka vidlitá (<i>Onychogomphus forcipatus</i>)		NT	vázána na zachovalé peřejnaté podhorské potoky a řeky, larvální vývoj probíhá primárně ve šterkovitém substrátu; larválním biotopem jsou pravděpodobně několik km vzdálené řeky Ostravice nebo Mohelnice; v PR imága (1 jedinec) při okraji PR – lokalita Lukšinec a rozcestí pod Malchozem – může se jednat o hilltoping
ohniváček celíkový (<i>Lycaena virgaureae</i>)		NT	v PR jedinci kolem lesních cest (T. Kuras, 2020)
okáč černohnědý (<i>Erebia ligea</i>)		NT	v PR jednotlivě podél lesní sváznice ve střední části PR, na světlinách a ve vrcholových partiích Lysé h., málo hojný
okáč ječmínkový (<i>Lasiommata maera</i>)		NT	V PR podél lesních komunikací středních a vyšších poloh
páskovec dvojjzubý (<i>Cordulegaster bidentata</i>)		NT	larvy se vyvíjejí v lesních prameništích, případně menších lesních potocích s malým průtokem, podmínkou výskytu larev je vhodný substrát v podobě jemnozrného šterkopísku, vykazuje preferenci k listnatým či smíšeným lesům; v PR téměř výhradně podél prameniště Satiny (15 jedinců)
OBOJŽIVELNÍCI			
mlok skvrnitý (<i>Salamandra salamandra</i>)	SO	VU	v PR larvy v tůňích Satiny, dospělci roztroušeně; vlhké listnaté lesy, larvy v drobných tůňkách
ropucha obecná (<i>Bufo bufo</i>)	O	VU	v PR jedinci
skokan hnědý (<i>Rana temporaria</i>)		VU	v PR podél Satiny v celém úseku, roztroušeně v listnatém lese, především lesní biotopy s dostatkem vody, od nížin až do hor
PLAZI			
ještěrka živorodá (<i>Zootoca vivipara</i>)	SO	NT	v PR roztroušeně
slepýš východní (<i>Anguis colchica</i>)		NT	náhodné pozorování na cestě
zmije obecná (<i>Vipera berus</i>)	KO	VU	v okolí vrcholu Lysé h., náhodné pozorování
PTÁCI			
datlík tříprstý (<i>Picoides tridactylus</i>)	SO	EN	pozorována 1 samice, nahodilá pozorování; horské lesy nejvyšších poloh rezervace, pralesovitého charakteru, klimaxové smrčiny s přítomností oslabených stromů a torz
čáp černý (<i>Ciconia nigra</i>)	SO	VU	náhodné pozorování, přelet 1 páru pralesovité porosty a oblasti s přítomností vodních toků nebo stojatých vod
holub doupňák (<i>Columba oenas</i>)	SO	VU	náhodné pozorování mimo hnízdní dobu, dříve náhodná pozorování v hnízdní době
jeřábek lesní (<i>Tetrastes bonasia</i>)	SO	VU	vzácně, ale pravidelně pozorován (přímo nebo pobytové znaky) zpravidla kolem cest nebo v mladé smrčíně, v zimním období; pralesovité porosty nebo lokality s výskytem jehličnatých dřevin a bobulonosných a pionýrských druhů
kos horský (<i>Turdus torquatus</i>)	SO	EN	pravidelně pozorován samec v hnízdní době v okolí vrcholu Lysé h.
kulíšek nejmenší (<i>Glaucidium passerinum</i>)	SO	VU	náhodné pozorování, samec; porosty pralesovitého charakteru s převažujícími jehličnatými dřevinami nebo smrkové porosty
lejsek bělokrký (<i>Ficedula albicollis</i>)		NT	náhodná pozorování hmyzožravý, listnaté lesy, hnízdí v dutinách stromů
linduška luční (<i>Anthus pratensis</i>)		NT	na vrcholovém bezlesí Lysé h., náhodná pozorování, hnízdní chování (krmení mládřat)

Druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.*	stupeň ohrožení**	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
puštík bělavý (<i>Strix uralensis</i>)	KO	CR	náhodné pozorování přirozené bučiny a jedlobučiny, se starými stromy
sluka lesní (<i>Scolopax rusticola</i>)	O	VU	u vrcholu Malchoru, samec, náhodné pozorování
sokol stěhovavý (<i>Falco peregrinus</i>)	KO	EN	náhodné pozorování, 2 jedinci, blízko vrcholu Lysé h.
strakapoud bělohřbetý (<i>Dendrocopos leucotos</i>)	SO	EN	náhodná pozorování mimo i v hnízdní dobu přírodě blízké porosty s převahou buku, a dostatečným podílem torz listnatých dřevin
tetřev hlušec (<i>Tetrao urogallus</i>)	KO	CR	přímé pozorování samice v porostu
žluna šedá (<i>Picus canus</i>)		VU	náhodné pozorování 1 samce (2022), listnaté lesy, nejlépe pralesovitého charakteru s přítomností narušených a odumřelých stromů
SAVCI			
medvěd hnědý (<i>Ursus arctos</i>)	KO	CR	přímé pozorování na cestě pod Malchozem, pobytové znaky všechna stanoviště, přednostně pralesovité porosty
<i>Myotis mystacinus/brandtii</i>	SO		v PR eudominantní druh
netopýr brvitý (<i>Myotis emarginatus</i>)	KO		v PR velmi vzácně
netopýr černý (<i>Barbastella barbastellus</i>)	KO		v PR velmi vzácně
netopýr hvízdavý (<i>Pipistrellus pipistrellus</i>)	SO		v PR eudominantní druh
netopýr nejmenší (<i>Pipistrellus pygmaeus</i>)	SO		v PR vzácně
netopýr řasnatý (<i>Myotis nattereri</i>)	SO		v PR velmi vzácně
netopýr severní (<i>Eptesicus nilssonii</i>)	SO		v PR vzácně
netopýr velký (<i>Myotis myotis</i>)	KO		v PR velmi vzácně
netopýr vodní (<i>Myotis daubentonii</i>)	SO		v PR vzácně
netopýr ušatý (<i>Plecotus auritus</i>)	SO		v PR vzácně
rys ostrovid (<i>Lynx lynx</i>)	SO	EN	pobytové stopy v porostu blízko vrcholu Lysé h., přednostně pralesovité porosty
vlk obecný (<i>Canis lupus</i>)	KO	CR	pobytové stopy na cestě
vrápenec malý (<i>Rhinolophus hipposideros</i>)	KO	VU	v PR vzácně

* podle vyhlášky č. 395/1992 Sb. v platném znění: KO – kriticky ohrožený, SO – silně ohrožený, O – ohrožený.

** dle červených seznamů ČR: CR – kriticky ohrožený, EN – ohrožený, VU – zranitelný, NT – téměř ohrožený, LC – málo dotčený; podle Grulich & Chobot (2017), Kučera et al. (2012), Liška & Palice (2010), Holec & Beran (2006), Hejda et al. (2017), Farkač et al. (2005; jen pro skupiny neuvedené v novější edici), Chobot & Němec (2017).

2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti

a) abiotické disturbanční činitele

Mezi hlavní přirozené disturbanční činitele v rezervaci patří silný vítr, těžký mokrý sníh a námraza. Přestože v posledních zhruba 20 letech zimy nebývají bohaté na srážky ani na nejvyšším

vrcholu Moravskoslezských Beskyd, ovlivňuje sníh a námraza v kombinaci s nestabilním suťovým podložím a velmi prudkými svahy charakter lesního porostu. V extrémní vrcholové partii Lysé hory se smrky proto dokonce rozmnožují vegetativně pomocí hřížení – zakořeňování spodních větví.

Krátké sněhové splazy nepravidelně narušují přízemní vegetaci na nejstrmějších svazích na dně údolí Satiny, což napomáhá k udržení ekologicky mimořádně cenných vysokobylinných niv s koncentrovaným výskytem ohrožených druhů rostlin a živočichů.

V posledních letech v souvislosti s klimatickou změnou jsou zejména smrky častěji stresované suchými a horkými periodami ve vegetační době. Negativní účinky náhlých vysokých teplot v jarním období jsou nezřídka prohlubovány nedostatkem dostupné vody. Ta již s ohledem na mírný průběh zim převážně není akumulovaná ve vysoké vrstvě postupně odtávajícího sněhu.

b) biotické disturbanční činitele

Mezi biotické činitele patří kůrovci napadající smrk, především lýkožrout smrkový. Stresové abiotické a biotické faktory stromů se často sčítají, a pokud dojde k jejich nevhodné kombinaci, může to vyústit v plošnější rozpad horního stromového patra.

Taková v historické době mimořádná situace nastala pod vrcholem Lysé hory počátkem devadesátých let minulého století, kdy došlo k souběhu několika faktorů, které ve výsledku vedly k rozpadu horního patra přirozených smrčín na ploše několika hektarů (převážně v NPR Mazák), nikoli však k zániku lesa jako takového, jak mnozí předpovídali. V přirozeném lese s dominancí smrku tehdy došlo k souběhu těchto faktorů:

1. Mimořádný semenný rok smrku v roce 1992, kdy se snížil odolnostní potenciál silně plodících stromů.
2. Mimořádné sucho v roce 1992 – na Lysé hoře rok vůbec s nejnižšími ročními srážkami v historii měření (1072 mm oproti průměru 1440 mm).
3. Další po sobě následující roky s vysokými teplotami a nižšími srážkami ve vegetační době,
4. Les v převažujícím stadiu zralosti, kdy u smrků připadá nejvyšší podíl na relativně hladké kmeny, příznivé pro napadení lýkožroutem smrkovým.

Výsledkem bylo vytvoření optimálních podmínek pro gradaci lýkožrouta smrkového, která se koncem devadesátých let plošně projevila v pásmu přibližně 1100–1200 m n. m. Zde během několika let převládly smrkové souše s pouze jednotlivými živými smrkami a starými kleny. V podrostu převážně suchého lesa dominovaly souvislé porosty třtiny a přirozená obnova dřevin nebyla patrná vůbec nebo jen velmi sporadicky.

Z hlediska dopadů na funkčnost a zejména biologickou rozmanitost lesních ekosystémů jsou ale nejvýznamnějším disturbančním faktorem vysoké stavy spárkaté zvěře, zejména jelení, které stále ovlivňují stav území, zejména přirozenou obnovu jedle a nedostatečně zastoupených listnáčů. Vysoké stavy spárkaté zvěře se projevují především v klidnějších částech rezervace na stávaníštích zvěře – například nad vodárnou. Odolnost kulturních smrčín vůči sněhovým a větrným polomům je podstatně snížena hnilobami kmenů po starším loupání a ohryzu jelení zvěří a také nedostatečnými výchovnými zásahy v minulosti, což mělo vliv na zkracování délky zelených korun a tím i snížení individuální stability stromů.

Individuální vitalitu a hlavně mechanickou odolnost stromů vůči větru a sněhu snižují dřevožijné houby, které jsou ale stejně jako podkorní hmyz přirozenou součástí ekosystému, v němž plní nezastupitelnou funkci především při rozkladu dřeva – koloběhu živin v lese.

2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti

a) ochrana přírody

Přírodní rezervace byla vyhlášena vyhláškou Správy CHKO Beskydy v r. 2004. Před tímto datem byla územní ochrana zajištěna pouze velkoplošnou formou od roku 1973 v rámci CHKO Beskydy. Ok konce roku 2004 je území v překryvu s Ptačí oblastí Beskydy a od roku 2005 i s Evropsky významnou lokalitou Beskydy.

b) lesní hospodářství

Moravskoslezské Beskydy a Lysá hora byly dlouho součástí rozsáhlého zemského pohraničního hvozdu. Území bylo osídleno později než v jiných částech země, a lesy byly člověkem díky tomu také později ovlivňovány. Totéž platí o řízeném lesnickém hospodaření. Od 13. století byly lesy kolem moravské části LHC Ostravice v držbě Olomouckého biskupství, později arcibiskupství, a to až do zestátnění po únorovém komunistickém puči v roce 1948. Slezská část patřila frýdeckému velkostatku a později Těšínské komoře náležející Habsburkům.

V 16. století se těžilo dříví v nižších polohách pro železárny a sklárny, vyšší polohy zasahovalo jen salašnictví a hospodařilo se jen extenzivně.

Obr. 4: Historická mapa podle druhého vojenského mapování z r. 1836 (z portálu Mapy.cz)

První zařizování lesů začínalo až v roce 1840, kdy došlo k využívání i odlehlejších částí lesů. V lesním hospodářském plánu na léta 1889–1898 byla stanovena stoletá obmýtní doba a nejvyšší polohy Lysé hory byly vylíšeny jako hospodářská skupina výběrného lesa, která byla zrušena až po roce 1910. Až do roku 1906 se hospodařilo konzervativně a šablonovitě, obnově lesa se pozornost příliš nevěnovala a les zde byl především mysliveckým objektem. Lesu škodilo pasekářské pastevectví a hojné kalamity. Důkladné lesní hospodářské plány byly zpracovány až po roce 1930 zařizovatelskými kanceláři.

Díky dopravní nepřístupnosti byl Malenovický kotel, podobně jako jiné lesní celky na nejprudších svazích Beskyd, využíván především myslivecky. Těžba až do konce 18. století byla nepatrná. Začátek zpřístupňování, těžby a postupné přeměny porostů způsobil rozvoj průmyslové výroby, zejména hutnictví ve Frýdlantu. Dá se předpokládat, že i když byl Malenovický kotel ve větší blízkosti průmyslových center, způsobovala jeho extrémní svažitosť problémy pro dopravu dříví. V nejvyšších partiích se k tomu v důsledku drsného klimatu přidávala i nízká kvalita dřeva. To vedlo

k zachovalosti lesních porostů na většině plochy ještě v době, kdy už většina přístupných poloh doznala druhových a prostorových změn porostů.

Se vznikem racionálního lesního hospodářství započala výrazná přeměna druhové skladby lesních porostů. Na území LHC Ostravice stoupl zastoupení smrku ze 40 % v roce 1836 na 83 % v roce 1965, ve stejném období kleslo zastoupení jedle z 35 % na pouhých 2 % a zastoupení listnatých dřevin z 25 % na 14 %. Smrkové hospodářství spojené s umělou obnovou lesních porostů smrkem pokračovalo i v období tzv. normalizace v 70. a 80. letech 20. století, v době, kdy se v Moravskoslezských Beskydech a také na Lysé hoře začalo postupně projevovat působení fytotoxických imisí ze zdrojů na území ostravské aglomerace. Holosečný hospodářský způsob a protěžování smrku při obnově původně listnatých nebo smíšených porostů měly za následek změny ve dřevinné skladbě a struktuře většiny porostů. Po dvaceti letech od vyhlášení rezervace a uplatňování speciálního managementu v kulturních smrčínách nebo bezzásahového režimu v přírodě blízkých porostech současnosti se na velké části území nachází v lepším případě již staré bučiny s jednodušší strukturou, nebo mladší či středně staré kulturní smrčiny převážně smrkové porosty nebo monokultury různého stáří.

Porosty v horních partiích s přirozeným výskytem smrku zase byly obnovovány výsadbou nepůvodního smrku. Tyto vlivy vedly k ochuzení porostní struktury a druhové rozmanitosti porostů. K zásadním změnám ve vegetaci dochází zejména převodem původních bučin na kulturní smrčiny (změna acidity půdního substrátu, změna světelného režimu podrostu apod.). Některé biotopy z důvodu odvozu naprosté většiny odumřelého dřeva v hospodářských lesních kulturách prakticky nenacházíme (např. saproxylická společenstva hmyzu), nebo jsou druhově značně ochuzené (mykofágní a lichenofágní společenstva hmyzu, společenstva druhů bylinného patra). K dalším momentům, které se promítly do lokálního přežívání druhů, zejména velkých obratlovců, patřila fragmentace původních lesních porostů a jejich vzájemná izolace.

Jiným faktorem ovlivňujícím původní, zejména jehličnaté porosty bylo plošné provádění nahodilých těžeb. Zpracováním dříví ve starých jehličnatých a smíšených porostech docházelo k odstraňování odumřelého dřeva v různém stupni rozkladu a tím k ochuzování ekosystému o některé skupiny organismů (saprofytických druhů hub, mechorostů, hmyzu, dendrofilních měkkýšů, dutinových ptáků). Ve vrcholových a hřebenových částech také místy došlo k úplnému odstranění matečného ochranného porostu, což díky extrémním klimatickým vlivům znamenalo znemožnění samotné podstaty lesa – schopnosti přirozené obnovy.

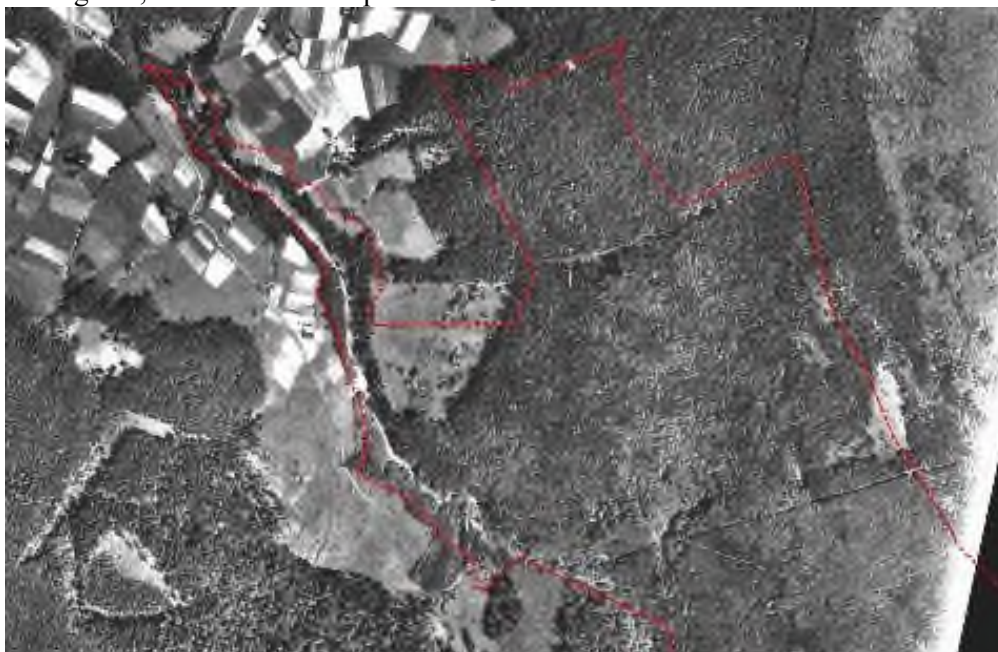
Jako biologicky nevhodná se z dnešního pohledu jeví výsadba geograficky nepůvodních dřevin smrku pichlavého a borovice kleče, která byla prováděna na rozsáhlých imisních holinách. Zvýšenými škodami na lesních porostech se projevovaly vysoké stavy spárkaté zvěře. Docházelo k velkým škodám loupáním a ohryzem kůry, dlouhodobým okusem byla znemožněna přirozená obnova jedle a po určitou dobu i listnatých dřevin včetně buku.

Negativním zásahem do georeliéfu území bylo zejména založení husté sítě odvozních a přibližovacích cest, které v jiných ZCHÚ obvykle absentují. Lesní cesty rozdělily svahy území do nespojitých areálů a na mnoha místech destabilizovaly deluviální pokryvy na svazích. Rezervace leží poměrně nedaleko ostravské aglomerace, v jejímž okolí bylo pozorováno první postižení jehličnatých porostů imisemi již koncem předminulého století (např. silná lokální koncentrace fytotoxických imisí v ovzduší způsobila hynutí jedlí v lesích velkostatku Slezská Ostrava již v roce 1866, silně poškozeno bylo 370 ha lesních porostů (Buček & Vrška, 2003)). V Beskydech se poškození lesních porostů imisemi začalo výrazněji projevovat v polovině 60. let minulého století. K dramatickému zlomu došlo v roce 1979, v kombinaci velmi nepříznivé imisní situace a extrémního poklesu teplot během silvestrovské noci v roce 1978. V pásmu 700–900 m n. m. byly rozsáhle poškozeny smrkové a bukové porosty. I když se nakonec ukázaly důsledky kalamity méně drastické, některé zasažené porosty dokázaly regenerovat a poškození se počátkem 80. let stabilizovalo, jednalo se o historicky nejdramatičtější "imisní" kalamitu v Beskydech. Nedošlo k poškození pouze svahů přivrácených k významným zdrojům emise, ale i porostů v tzv. Zadních horách, a to v inverzní vzduchové hladině, která je v této oblasti ve výšce 700–900 m. n. m. Dosud se ovšem nepodařilo

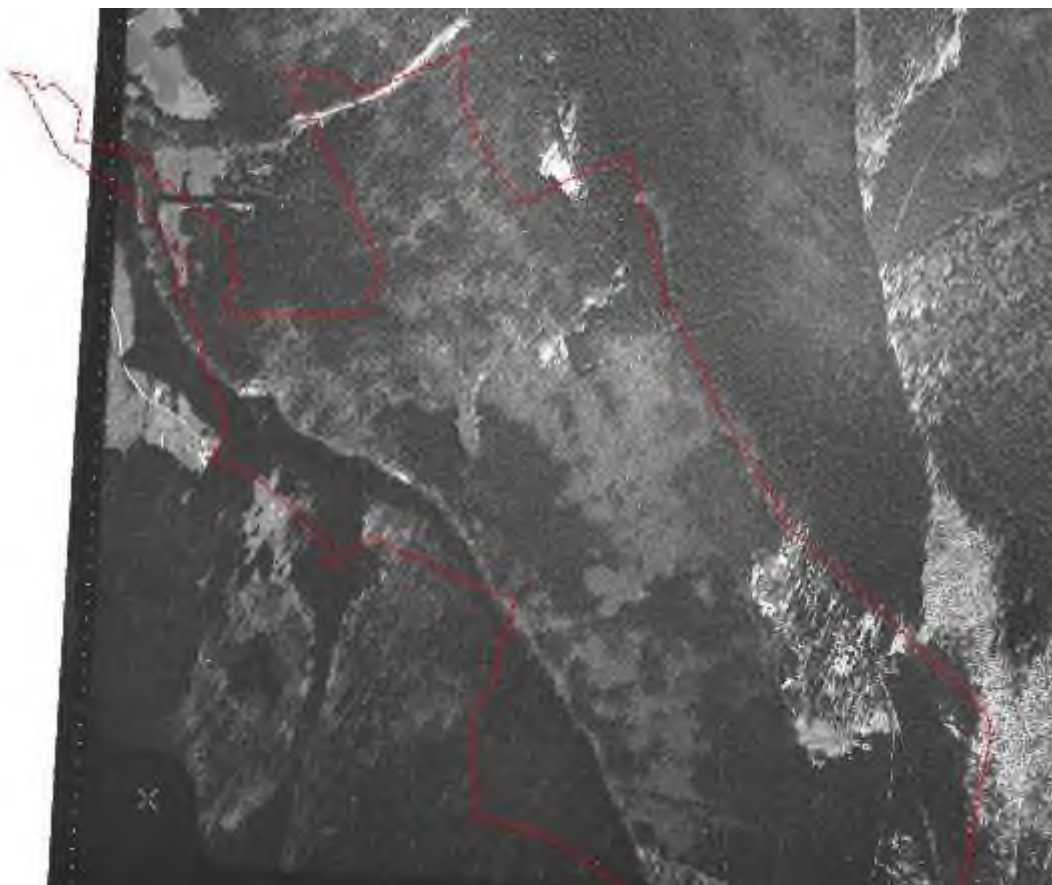
uspokojivě doložit skutečný podíl imisí na této kalamitě a zůstává otázka, o kolik lépe by lesní porosty překonaly tak prudký klimatický zvrat bez působení imisí.

Pro ukázkou vývoje porostů na území rezervace v průběhu 20. století jsou použity letecké snímky z let 1937, 1961 a 1979. Tyto snímky nebyly transformovány jako ortofoto, hranice rezervace v nich proto nemohou být vyznačeny přesně a slouží pouze pro orientaci.

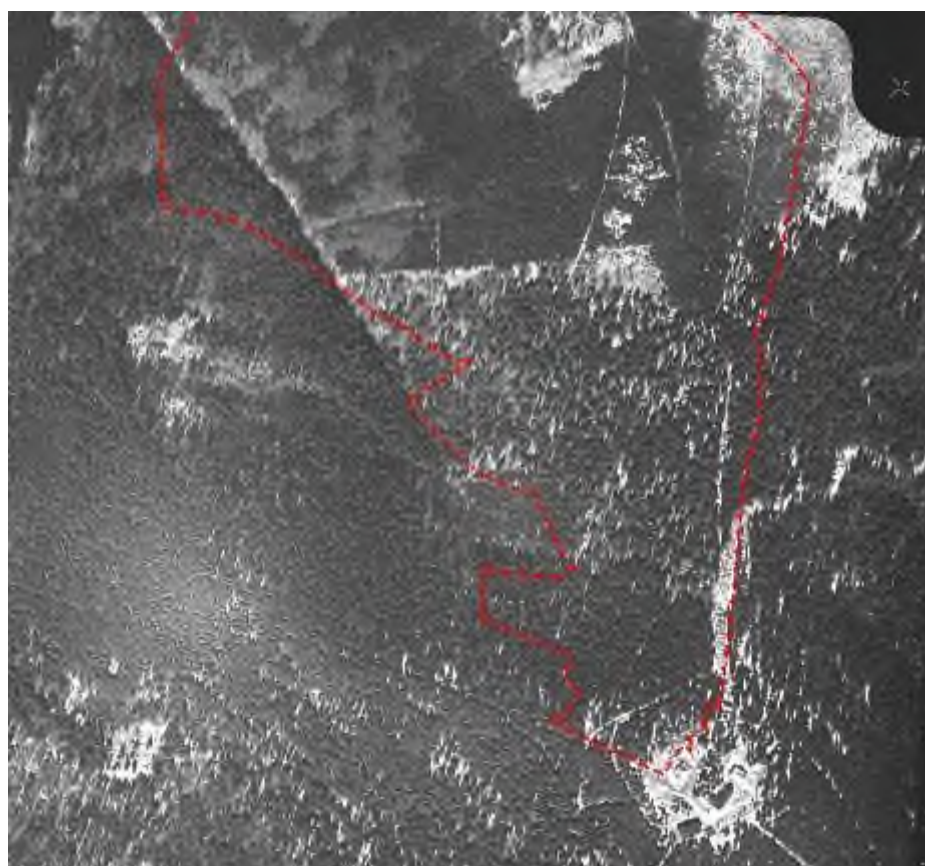
Na snímcích z roku 1937 lze vidět nenarušené původní porosty na velkých plochách v dnešních porostech 106 D, 107 B, C, 113 A, D, E, v podvrcholové části (114 A) a částečně i jinde. Rozsáhlé plochy mladých stejnověkových porostů se nacházejí v porostech 113 B, C. Patrné je odlesnění na hřebetu Malchoru. Na území dílce 107 C se ještě nachází louka. Prakticky neexistuje cestní síť, patrné je vedení některých dosud zachovalých chodníků a ještě v roce 1961 stále není patrná žádná odvozní cesta. Na snímcích z roku 1979 je už kotel rozdělen odvozní vrstevnicovou cestou. Severní sjezdovka je už znatelná jako průsek. Porosty 113 B, C jsou stále homogenní, došlo k rozdělení porostu 113 A těžbou.

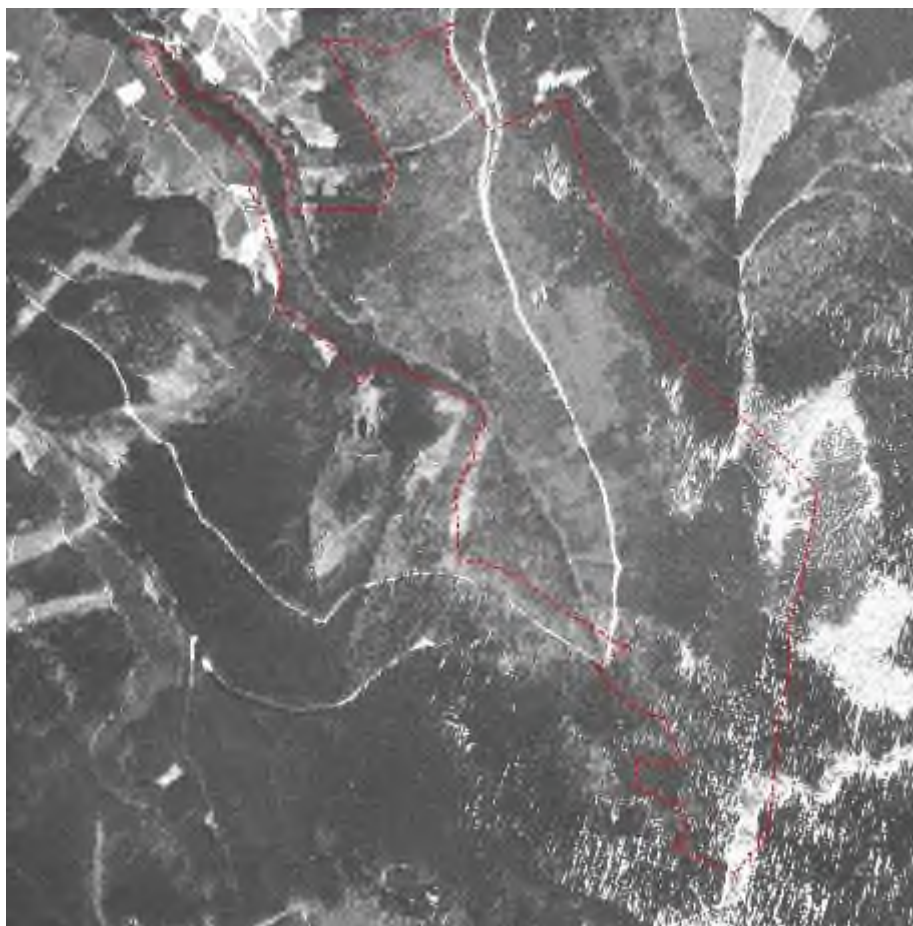
Obr. 5, 6: Jižní část území PR Malenovický kotel na leteckém snímku z roku 1937

Obr. 7: Severní část území PR Malenovický kotel na leteckém snímku z roku 1961

Obr. 8: Jižní část území PR Malenovický kotel na leteckém snímku z roku 1961

Obr. 9: Území PR Malenovický kotel na leteckém snímku z roku 1979

c) myslivost

V minulosti hrála myslivost v území důležitou roli. Obtížně přístupné svahy Lysé hory a Malchoru limitovaly lesnické využití, rovněž kvalita dříví z nejvyšších poloh byla špatná. Těžbou jen málo narušené pralesovité porosty byly komorou zvěře a oblíbeným cílem vrchnosti a loveckých hostů, pro něž se v těchto místech zakládaly i lovecké chaty (např. Gabrielka v NPR Mazák, poprvé postavená před více než 100 lety pro Arcivévodu Bedřicha Habsburského – známého markýze Gera z Bezručových Slezských písní – nebo chata Labašky pod Malchorem). V přirozených horských lesích žila vyhledávaná lovná zvěř – vedle jelenů především tetřevi a jeřábci a také velké šelmy, byť jejich stavy byly koncem 19. století již silně decimované. Pro lovecké účely se v území vybudovala důmyslná síť pěšin, které umožňovaly pohodlný, rychlý a tichý přesun při lovu „na šoulačce.“ Tyto chodníky se před vrcholem lovecké sezóny, tj. před jelení říjí vždy důkladně čistily od spadných větví, listí apod.

I v současné době je zapotřebí se v rezervaci občas pohybovat, a to především z důvodů zajištění managementu území, pravidelného monitoringu bioty, zajištění strážní služby nebo provádění odborných exkurzí. Pro umožnění pohybu i orientace na prudkých svazích je proto potřebné udržovat funkční síť hlavních loveckých pěšin. Jedná se o přeřezání či lépe jen odstranění větví ze stromů, padlých přes chodníky tak, aby je bylo možné překonat, ale neumožňovaly průjezd na kole či terénních motocyklech. V místech nástupu na lovecké pěšiny z lesních cest se nesmí nic vyřezávat, aby nedošlo k nežádoucímu navádění veřejnosti do dosud klidnějších částí rezervace.

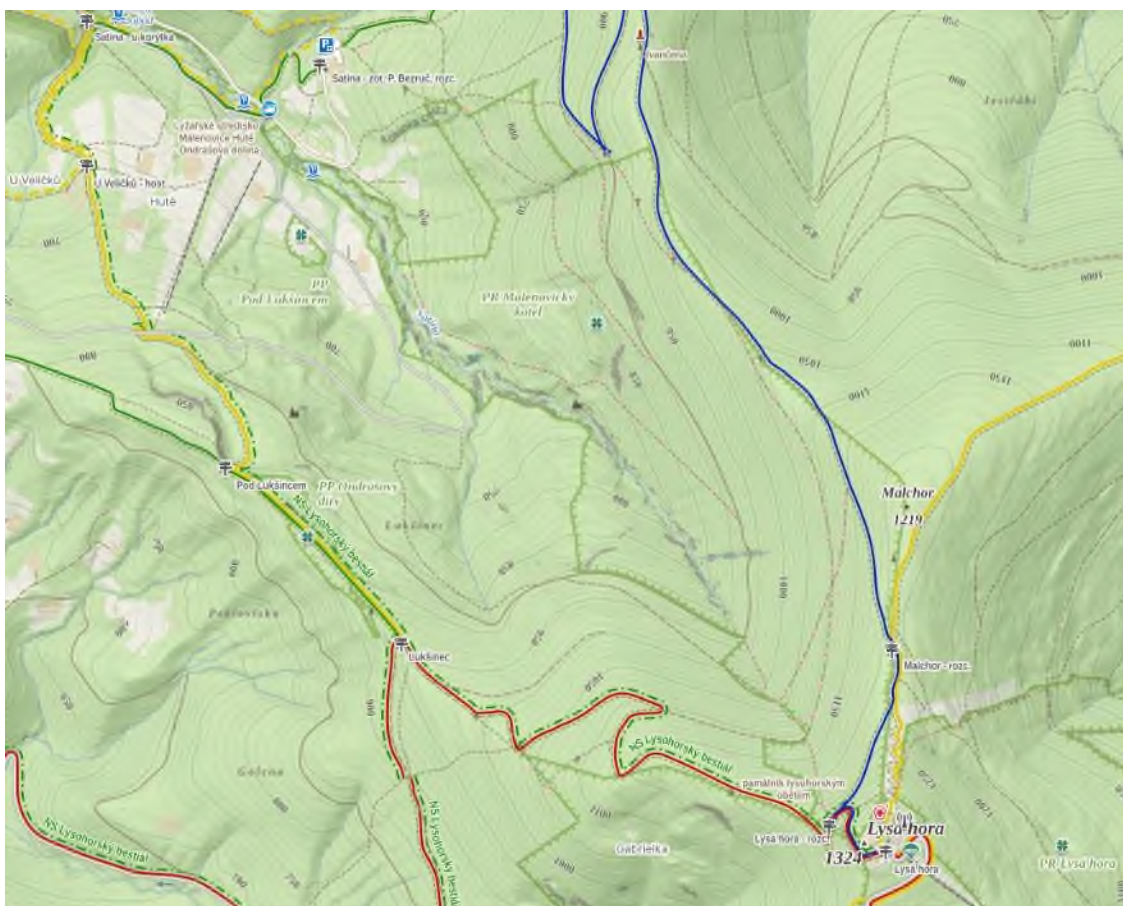
Současné (rok 2026) označení honitby, jejíž součástí je také PR Malenovický kotel:

Honitba Satina, kód národního lesnického institutu: CZ 8107206018; honitba má výměru 1 282 ha a je pronajata od roku 2021.

d) rekreace a sport

Vrchol Lysé hory, nejvyšší hory Moravskoslezských Beskyd, je velmi intenzivně využíván k letní i zimní turistice. Na vrcholu se sbíhají turistické značky z pěti směrů. Samotné rezervace se dotýkají tři. PR Malenovický kotel ve vrcholové části prochází modrá značka z Malenovic, která lemuje i její okraj. Žlutá značka vede po hranici rezervace od Malchoru. V serpentýnách se pod vrcholem krátkým úsekem dotýká červená značka z Ostravice. Výsledky monitoringu návštěvnosti ilustrují, že červeně značená trasa z Ostravice je ve své závěrečné pasáži přibližně dvakrát více frekventovaná ve srovnání s přístupem po žluté trase bývalou severní sjezdovkou. Velká část turistů používá bývalou severní sjezdovku k výstupu, zatímco z Lysé hory používají k sestupu na Ivančenu (do Malenovic) častěji modře značenou cestu (Zahradník & Banaš, 2013). Vlivem pěší turistiky se na těchto stezkách projevuje eroze, vlivem zkracování cest přibývá ploch s narušenou vegetací a místy dochází k necitlivému sběru lesních plodů pomocí hřebenu.

Na značených stezkách a na lesních cestách došlo v posledních letech k podstatnému rozvoji cykloturistiky. Mnohem negativější je však jízda na terénních motocyklech (zvýšená eroze, hlučnost). Rezervaci prochází donedávna strojově upravovaná běžecká stopa (po modré značce na spodní lesní odvozní cestě). Sjezdové lyžování volným terénem je velkým problémem území. Provoz severní sjezdovky, ležící při hranici území, byl sice Ministerstvem životního prostředí zrušen, ale relativně často se vyskytují případy sjezdového lyžování volným terénem Malenovického kotle, které vedle poškozování mladých lesních porostů způsobuje především rušení citlivých druhů živočichů (jerábek a tetřev).

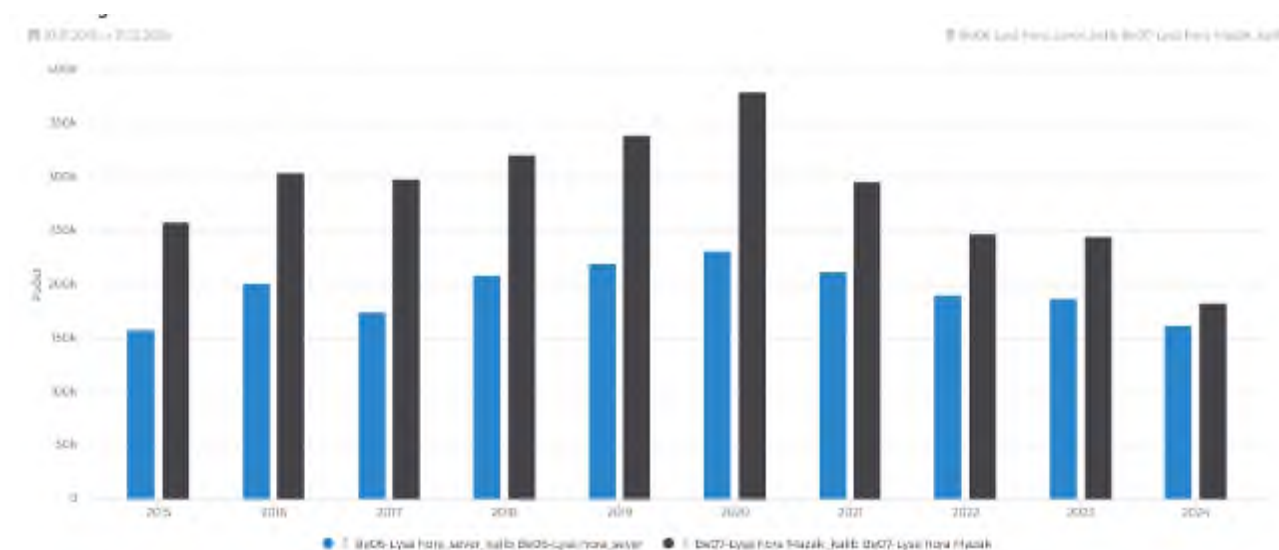

Obr. 10: Značené stezky v okolí PR Malenovický kotel (turistická mapa z portálu Mapy.cz). Přerušované jsou zakresleny i některé nelegální zkratky, které provozovatel webu z turistické mapy odmítá odstranit, pouze je označil jako nepovolené.

Na červené turistické značce z Ostravice (ve vrcholové části Lysé hory vede přímo skrz rezervaci) probíhá již nepřetržitě více jak 10 let sčítání návštěvnosti pomocí tepelných senzorů

(pyroelektrické senzory představují technologii reagující na prudké změny teploty v prostředí – ve spojení s ústřednou se tento typ zařízení používá pro zaznamenání procházejících osob, kdy senzor reaguje na tepelnou energii vydávanou tělem při pohybu; identifikační vzdálenost paprsku čidla činí 4 až 5 metrů). Průměrný počet průchodů za období posledních 10 let činí 807 průchodů denně, přičemž víkendový průměr je dokonce 1411 průchodů denně. Vývoj návštěvnosti na Lysé hoře je kromě individuálního turismu ovlivňován také konáním řady organizovaných akcí, které nemalou měrou přispívají k vysoké návštěvnosti tohoto vrcholu. Absolutní maximum činil den 26. 1. 2019, kdy probíhal závod LH 24, a čidlo Na Větrech zaznamenalo 6319 průchodů za 24 hodin.

Další čidlo je umístěno na MTZ z Malenovic (místa vede po hranici PR, od Malchoru a pod vrcholem Lysé hory prochází skrz rezervaci). Průměrný počet průchodů za období posledních 10 let činí 547 průchodů denně, přičemž víkendový průměr je 949 průchodů denně! Absolutní maximum činil také den 26. 1. 2019, kdy probíhal závod LH 24, a čidlo zaznamenalo 5794 průchodů za 24 hodin.

Obr. 11: Přehled návštěvnosti v letech 2015–2024 (do 30. 9. 2024)

Z grafu (černé – ČTZ, modře – MTZ) je patrný vrchol návštěvnosti v roce 2020 během vrcholící pandemie onemocnění Covid–19, kdy bylo razantně omezeno cestování obyvatel včetně uzavření pohybu osob mimo hranice okresů. Na základě výše uvedených dat ale návštěvnost Lysé hory rostla již před pandemií. Po zmíněném extrému v roce 2020 se nyní návštěvnost snížila a čísla odpovídají době před pandemií či jsou dokonce nižší, což ovšem neznamená, že jsou malá. Lysá hora je po Sněžce druhým nejnavštěvovanějším vrcholem v ČR. V posledních letech je patrný nárůst návštěvnosti na MTZ a pokles na ČTZ s čímž souvisí zejména zrušení parkoviště u transformátoru v obci Ostravice.

Velký a stále narůstající problém, který výše uvedená čísla nejsou schopna podchytit, je pohyb neukázněných návštěvníků po nejrůznějších zkratkách, kde dochází k velké erozi a rušení chráněných druhů živočichů. Zejména trénující sportovci (běžci, cyklisti, skialpinisté apod.) jsou naváděni nejrůznějšími sdílenými aplikacemi či sociálními sítěmi k jednání, které je v rozporu nejen se správným chováním v přírodě, ale i dodržováním zákonů na ochranu přírody, lesním či mysliveckým zákonem.

2.3 Související plánovací dokumenty, správní akty a opatření obecné povahy

- Území PR Malenovický kotel patří dle § 8 odst. 2, písm. a) do kategorie lesa zvláštního určení – lesy v prvních zónách chráněných krajinných oblastí a lesy v přírodních rezervacích a přírodních památkách.
- Přírodní rezervace je součástí lesního hospodářského celku (LHC) Ostravice, pro který je aktuálně zpracován nový desetiletý lesní hospodářský plán (LHP) s očekávanou platností od 1. 1. 2025 do 31. 12. 2034.
- Přírodní lesní oblast 40 – Moravskoslezské Beskydy s platností oblastního plánu rozvoje lesa (OPRL) do roku 2040.
- Nařízení vlády č. 318/2013 Sb., o stanovení národního seznamu evropsky významných lokalit v platném znění: Evropsky významná lokalita (EVL) Beskydy.
- Nařízení vlády č. 687/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Beskydy.
- Regionální akční plán pro tetřeva hlušce (*Tetrao urogallus*) v Beskydech, 2017.
- CHOPAV Beskydy – nařízení vlády ČSR č. 40/1978 Sb.
- Plán péče pro CHKO Beskydy na období 2019–2028.
- Souhrn doporučených opatření o EVL Beskydy, schválený v roce 2021.
- Územní plán obce Malenovice.

2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch

2.4.1 Základní údaje o lesích na lesních pozemcích

Přírodní lesní oblast	40 – Moravskoslezské Beskydy
Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod	714000 - LHP Ostravice, LČR s.p.
Výměra LHC (zařizovacího obvodu) v ZCHÚ (ha)	147,46
Období platnosti LHP (LHO)	01. 01. 2025 – 31. 12. 2034
Organizace lesního hospodářství	Lesy České republiky, s. p., Lesní správa Frýdek - Místek, revír 01 – Malenovice

Přehled výměr a zastoupení souborů lesních typů

Přírodní lesní oblast: 40 – Beskydy				
SLT	Název SLT	Přirozená dřevinná skladba SLT	Výměra (ha)	Podíl (%)
5B	Bohatá jedlová bučina	BK 5–7, JD 3–5, JV, JS, LP, JLH	0,65	0,44
5F	Svěží kamenitá jedlová bučina	BK 5–7, JD 3–5, JV 1–2, LP, JLH, SM, TS	53,71	36,43
5N	Kyselá kamenitá jedlová bučina	BK 5–7, JD 3–5, SM 1, BR	0,17	0,11
5S	Svěží jedlová bučina	BK 5–7, JD 3–5, JV, LP, SM	9,73	6,60
5U	Úžlabní jasanová javořina	JV 1–3, JS 1–3, BK 1–3, JD 1–3, JLH, SM, LP, OL, TS	4,15	2,81
5V	Vlhká jedlová bučina	BK 5–7, JD 3–5, KL 1, JS, JLH, LP, JVM, OL, SM	1,71	1,16
5Y	Skeletová jedlová bučina	BK 5–7, JD 1–3, BR 1–3, SM 1–3, KL, LPM	10,85	7,36
6F	Svěží kamenitá smrková bučina	BK 3–5, JD 1–3, SM 1–3, KL 1–2, JLH, TS	34,62	23,48
6S	Svěží smrková bučina	BK 3–5, JD 1–3, SM 1–3, KL	1,32	0,90
6Z	Zakrslá smrková bučina	BK 3–5, SM 3–5, JD 1–3, BR 1, JR	3,39	2,30
7F	Svěží kamenitá buková smrčina	SM 5–7, BK 1–3, JD 1–3, KL, BR, JR	13,61	9,23
7N	Kyselá kamenitá buková smrčina	SM 7–9, BK 1–3, JD 1, BR, JR	3,06	2,08
7Z	Zakrslá buková smrčina	SM 7–9, BK 1–3, JD 1, BR 1, JR	6,96	4,72
8Z	Zakrslé jeřábová smrčina	SM 7–9, JR 1, BR	3,52	2,39
Suma			147,46	100

*) Přirozená skladba stanovena dle OPRL 40 – ÚHÚL Brandýs n. L., pobočka Frýdek-Místek, 2020

**) Výměry SLT jsou získány z digitální vrstvy typologie (OPRL 2020) – http://geoportal1.uhul.cz/wms_oprl/

Přílohy:

T1 – Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

M4 – Lesnická mapa typologická

M5 – Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

2.4.2 Základní údaje o rybnících, vodních nádržích a tocích

Název vodního toku	Satina
Číslo hydrologického pořadí	2-03-01-0260
Úsek dotčený ochranou (řkm od–do)	5,2–7,5
Charakter toku	Lososový
Příčné objekty na toku	Jímání vody pro hotel Petr Bezruč v říčním kilometru 5,7
Manipulační řád	Není
Správce toku	Lesy ČR, s. p.
Správce rybářského revíru	-
Rybářský revír	-
Zarybňovací plán	-

Jímání vody zahrnuje historický objekt oplocení a několika betonových skruží zapuštěných ve šterkovém korytě, nad nimiž je postaven drobný objekt s čerpadly. Jímání je propojeno potrubím s výše umístěným zděným objektem vodárny, odkud je po filtraci voda trubkami podél nezpevněné lesní cesty odváděna k hotelu Petr Bezruč. Toto zařízení bylo vybudováno v 80. letech minulého století současně se stavbou velkého hotelu – rekreačního zařízení pracujících. Dle dostupných informací k zařízení chybí některá oficiální povolení a nájemní smlouva se správcem pozemků, tj. Lesy ČR, s.p.

Městský úřad Frýdlant n.O. vydal dne 17. 6. 2019 povolení k odběru povrchové vody pro hotel Petr Bezruč v množství 0,5 l/s, 1 300 m³ za měsíc, a to do roku 2030. Během povodně v září 2024, kdy korytem procházelo enormní množství štěrku, došlo ke zničení objektu jímání vody (stržené oplocení a zborcená čerpací stanice), horní objekt vodárny nebyl povodní zasažen – viz následující obrázky. Jímání vody dosud (jaro 2026) nebylo opraveno.

Dle telefonického sdělení provozovatele hotelu, probíhá soudní spor s pojišťovnou o úhradu oprav zničeného objektu jímání vody. Hotel prochází rozsáhlou rekonstrukcí, v roce 2026 se počítá se zprovozněním nově povoleného vrtu na čerpání pitné vody (na bezlesí v blízkosti hotelu, mimo území PR Malenovický kotel). Pokud bude tento zdroj dostatečně vydatný, mohlo by dojít k uzavření jímání vody na toku Satiny a k trvalému odstranění stavby včetně horního objektu vodárny. Nyní se jedná o ekologickou zátěž (část troskek ze snímku byla provozovatelem hotelu odstraněna).

Obr. 12, 13: Jímání vody s troskami objektu čerpací stanice na vodním toku Satiny v říčním kilometru 5,7. Stav bezprostředně po povodni v září 2024.

2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochranných zásahů do území a závěry pro další postup

A. ekosystémy

ekosystém:	L5.4 Acidofilní bučiny	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
rozloha ekosystému ponechaného samovolnému vývoji cca 92 ha	V současnosti je již značná část území ponechána samovolnému vývoji. Další plochy budou přibývat.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	zlepšující se
přítomnost nejméně 50 % semenáčků či sazenic jedle a 30 % javoru a jeřábu, které nejsou poškozeny zvěří natolik, aby bylo znemožněno jejich odrůstání	V nejcennějších částech víceetážový přirozený lesní porost buku s vtroušeným smrkem, kleny a jedlí, četné doupné stromy, zlomy, vývraty, souše. Na převládající ploše ekosystému v mladších porostech zjednodušená struktura a snížený podíl starých stromů a tlejícího dřeva v souvislosti se zásahy před vyhlášením MZCHÚ. Problémem je dlouhodobá blokáce přirozené obnovy málo zastoupených listnáčů a jedle vlivem vysokých škod zvěří. Tyto dřeviny proto chybí v mladších vývojových stádiích lesa (mimo oplocené plochy). Indikátor cílového stavu (tzn. přítomnost nejméně 50 % semenáčků či sazenic jedle a 30 % vzácných listnáčů, které nejsou poškozeny zvěří natolik, aby bylo znemožněno jejich odrůstání) momentálně splněn není.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý

ekosystém:	L4 Suťové lesy	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
rozloha ekosystému ponechaného samovolnému vývoji 25 ha	V současnosti je již značná část území ponechána samovolnému vývoji. Další plochy budou přibývat.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	zlepšující se
přítomnost nejméně 50 % semenáčků či sazenic jedle a 30 % javoru a jeřábu, které nejsou poškozeny zvěří natolik, aby bylo znemožněno jejich odrůstání		
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý

ekosystém:	L9.1 Horské třtinové smrčiny, L9.3 Horské papratkové smrčiny	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
rozloha ekosystému ponechaného samovolnému vývoji 30 ha	V současnosti je již značná část území ponechána samovolnému vývoji. Další plochy budou přibývat.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	zlepšující se
přítomnost nejméně 50 % semenáčků či sazenic jedle a 30 % javoru a jeřábu, které nejsou poškozeny zvěří natolik, aby bylo znemožněno jejich odrůstání		
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý

Během uplynulých dvaceti let existence přírodní rezervace Malenovický kotel se pokračovalo v ochranném managementu území. Především díky ponechání nejcennějších lesních porostů bez

těžby a odvozu dřeva došlo k jejich dalšímu přiblížení přirozenému stavu, konkrétně se projeví tyto ekologicky pozitivní skutečnosti:

- zvýšil se podíl tlejícího dříví v důsledku lokálních přirozených disturbancí - větrných a sněhových polomů stromů narušených hnilobami; napadení oslabených stromů kůrovci (smrkové souše) či v důsledku drobných půdních sesuvů a erozní činnosti vody (markantní ve strži Satiny),
- podíl tlejícího dřeva se rovněž významně navýšil intenzivními zásahy k uvolnění všech listnatých dřevin a jedle ve střední části rezervace a také v horní části během rozšiřování světlin s borůvkou,
- zlepšila se porostní struktura – přibýlo víceetážových porostů, na mnoha místech se rozvinula přirozená obnova buku, méně smrku, vzácněji i jedle a klenu,
- nedošlo k další fragmentaci přírodě blízkých lesů těžbou či jiným antropogenním narušením,
- podsadbami jedle a buku (nad korytem Satiny a v okolí Jilmové skály i několika tisů) se dílčím způsobem zlepšila dřevinná skladba stanovištně nevhodných smrčin i čistých bučin,
- s přibývajícím podílem tlejícího dřeva a s nabídkou doupných stromů se v rezervaci stabilizoval hnízdní výskyt chráněných druhů ptáků (zejména lejska malého, strakapouda bělohřbetého, žluny šedé či puštíka bělavého),
- výrazně se redukovalo zastoupení geograficky nepůvodní borovice kleče a smrku pichlavého v hřebenové části Malchoru – kleč zůstala prakticky pouze u turistických chodníků a zkratk kvůli omezení pohybu lidí mimo stezky; současně se rozšířily zarůstající světliny s borůvkou s velkým významem pro tetřevovité ptáky; jeřábci jsou v těchto partiích také pravidelně pozorováni, v posledním období dokonce i tetřeva (v nepřístupných lokalitách mimo turistické značky),
- pokračovalo se v ochraně podsadů jedle a klenu před poškozením zvěří skupinovou ochranou oplocením (opravy celkem 5 oplocenek v části nad vodárnou).

Obr. 14, 15: Intenzivně uvolňované listnaté dřeviny a jedle ve střední části PR Malenovický kotel v porostní skupině 113 B 4. Smrky zde byly pouze pokáceny bez odvětvení a krácení, což nejlépe napodobuje přirozené disturbance. Tato část rezervace je nově již ponechána bez zásahu samovolnému vývoji. Stav bezprostředně po zásahu, listopad 2021. Foto T. Myslikovjan

C. útvary neživé přírody

útvary neživé přírody:	Suťový pramen a koryto Satiny
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje útvaru neživé přírody ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům
bez antropogenního poškození	Za období předchozího plánu péče nedošlo k žádnému dalšímu antropogennímu vlivu na koryto. Naopak v důsledku destrukce jímání vody při povodni v roce 2024 v ř. km 5,7 a dočasného uzavření hotelu Petr Bezruč nebyl obnoven odběr povrchové vody a téměř zmizela příčná bariéra v korytě vodního toku v podobě oplocení objektu.
stav:	Mírně zhoršený
trend vývoje:	Zlepšující se

2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize

Bude-li se v péči o rezervaci postupovat podle zásad stanovených v plánu péče, nepředpokládají se žádné kolizní situace.

3. Plán zásahů a opatření

3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ

3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání

a) péče o lesní ekosystémy na lesních pozemcích

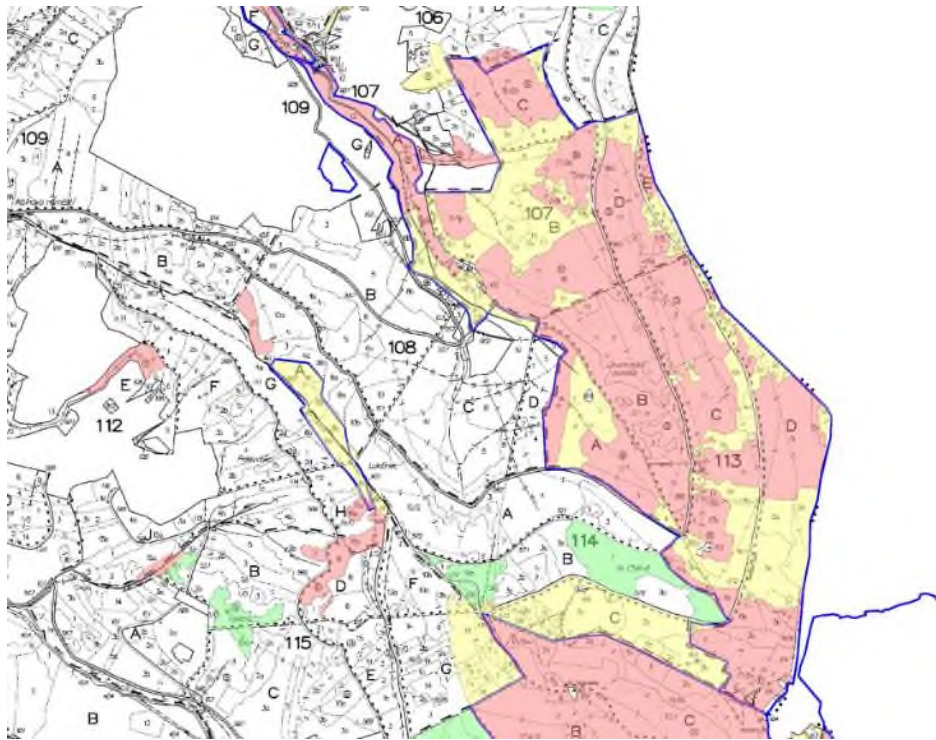
Rámcová směrnice péče o lesní porosty na lesních pozemcích

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů	Cílový předmět ochrany
1	Les zvláštního určení	5 F, 5 L, 5 S, 5 U, 5 V, 5 Y, 6 F, 6 S, 6 V, 6 Z, 7 K, 7 F, 7 Z	Komplex horských lesů s přírodními procesy (přírodní stanoviště L 5.4 – kyselé bučiny, L 4 – suťové lesy a L 9.1 Horské třtinové smrčiny, L9.3 Horské papratkové smrčiny)
Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin odvozená od přirozené:			
SL	Druhy dřevin a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)		
T			
5 B	BK 5–7, JD 3–5, JV, JS, LP, JLH	6 S	BK 3–5, JD 1–3, SM 1–3, KL
5 F	BK 5–7, JD 3–5, JV 1–2, LP, JLH, SM, TS	6 V	BK 3–5, JD 1–3, SM 1–3, KL 1–3, JS, JLH, OL
5 S	BK 5–7, JD 3–5, JV, LP, SM	6 Z	BK 3–5, SM 3–5, JD 1–3, BR 1, JR
5 U	JV 1–3, JS 1–3, BK 1–3, JD 1–3, JLH, SM, LP, OL, TS	7 F	SM 5–7, BK 1–3, JD 1–3, KL, BR, JR
5 V	BK 5–7, JD 3–5, KL 1, JS, JLH, LP, JVM, OL, SM	7 N	SM 7–9, BK 1–3, JD 1, BR, JR
5 Y	BK 5–7, JD 1–3, BR 1–3, SM 1–3, KL, LPM	7 Z	SM 7–9, BK 1–3, JD 1, BR 1, JR
6 F	BK 3–5, JD 1–3, SM 1–3, KL 1–2, JLH, TS	8 Z	SM 7–9, JR 1, BR
Porostní typ A		Porostní typ B	
Přirozený smíšený		Stanovištně nepůvodní smrčiny, kulturní lesy	
Základní rozhodnutí			
Hospodářský způsob (forma)		Hospodářský způsob (forma)	
- (neuplatňuje se, ponechání samovolnému vývoji)		Podrostní / (účelové výběry	
Obmýtl	Obnovní doba	Obmýtl	Obnovní doba
fyzický věk	nepřetržitá	fyzický věk	nepřetržitá
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty			
Udržení samovolného vývoje a snižování lidských aktiv v okolí		Dosáhnout zastoupení všech dřevin přirozené dřevinné skladby, zvýšit celkovou stabilitu porostů, zajistit příznivou prostorovou a věkovou strukturu porostů. Postupné zvyšování prvků přírodního lesa – zlomy, souše, vývraty, rozkládající se dřevo. Dlouhodobým cílem je ponechání samovolnému vývoji	
Způsob obnovy a obnovní postup			
Neprovádí se		Převážně se jedná o porosty s převahou SM tam, kde není přirozeně dominantní – postupně obnovovat pomocí skupinovitě výběrných sečí – intenzita hlavně ve SM se snahou maximálně uvolnit všechny listnáče a JD. Na vhodných stanovištích možno použít skupinovitě seče clonné v kombinaci s předsunutými skupinovými sečemi (kotlíky) pro přirozenou či umělou obnovu dřevin PDS. Ve smíšených porostech maximální snaha o přirozenou obnovu s případným dolesněním pro doplnění druhové skladby o chybějící dřeviny (JD, KL, JS, LP, JR). Snaha o vytvoření věkově i druhově diferencovaných porostů vedoucí k postupnému zvyšování podílu jádrových porostů. Pro porostní skupiny chránící stávající jádrové porosty před přepadavými větry obnovovat pouze pomocí jednotlivého výběru a pomístních podsadeb dřevinami.	
Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu			

Zalesnění se neprovádí		Jamková sadba, přednostně podsadby. Při umělé obnově porostů pouze stanovištně vhodné dřeviny – zejména JD, KL, JS, JLH. V případech umělého vnašení JD na území ZCHÚ a jeho ochranného pásma, ať formou podsadeb či zalesnění na eventuálně vzniklých holinách, používat sadebního materiálu z přírodně blízkých podmínek (stejná PLO a LVS), přednostně využívat sadebního materiálu z vlastní PR nebo podobných ZCHÚ.
Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)		
SLT	druh dřeviny	komentář k způsobu použití dřeviny při umělé obnově
	BK, JD, KL, JS, JL	Při umělých výsadbách kromě pravidelného sponu využít i výsadbu do skupin s nepravidelnými rozestupy.
Péče o nálety, nárosty a kultury a výchova porostů,		
Zmlazení jedle by mělo být dle jeho charakteru ochráněno proti poškození zvěří nátěry nebo mechanickými prostředky. V případě vzniku rozsáhlejších ploch chránit přirozené zmlazení. Výchovné zásahy se neprovádějí.	Zmlazení JD chránit dle jeho charakteru proti poškození zvěří nátěry nebo mechanickými prostředky. V případě vzniku rozsáhlejších ploch chránit přirozené zmlazení, případně výsadby v oplocenkách. Důsledné uvolňování jedlových nárostů v bukovém nebo smrkovém zmlazení – prostřihávky. Prořezávky: podpora druhové diverzity, udržet pestrou škálu dřevin včetně méně hospodářky významných druhů (BŘ, JŘ). Podpora jedle (uvolnit). Zásah 1–2× za decennium. Mladé porosty do 35 let: interval zásahu 1–2× za decennium, Maximálně šetřit podúroveň a podporovat KL, JD, BK, JL. Probírky: 35–80 let: interval 1× za decennium, mírné zásahy na podporu příměsí. Ve všech fázích výchovy ponechávat perspektivní jedince pro vznik doupných stromů. Nedělat zásahy schematicky s cílem diverzifikovat tloušťkovou a prostorovou strukturu	
Opatření ochrany lesa včetně provádění nahodilých těžeb		
Ochrana proti zvěří nátěry nebo ovčí vlnou, na přístupnějších lokalitách s vysokým tlakem zvěře oplocením. Neprovádí se žádné nahodilé těžby.	Provádění nahodilých těžeb dle rozhodnutí Správy CHKO Beskydy – viz dále v textu.	
Poznámka: V ochranném pásmu přípustné pouze nahodilé těžby pro kůrovce atraktivní hmoty smrku.		

Management lesních porostů v PR je stejně jako na celém majetku LČR s.p. v rámci CHKO Beskydy řešen v komplexním rozhodnutí Správy CHKO Beskydy „Rozhodnutí č. j. SR/0136/MS/2024_5 ze dne 27. 5. 2024 a č.j. SR/0025/MS/2024_4 ze dne 29. 5. 2024), kterými se stanovují pro vlastníka lesa v konkrétních porostních skupinách všechna omezení ochrany přírody.

Tato omezení byla převzata do LHP na území Lesní správy Ostravice. Závazné rozhodnutí Správy CHKO Beskydy nově řeší nejen úmyslné těžební zásahy, ale i pravidla pro nahodilé, tedy neplánované těžby a je mimo jiné také podkladem pro vyplácení náhrady újmy za omezení lesnického hospodaření.

Obr. 16: Mapa omezení ochrany přírody v lesních porostech na území LHC Ostravice (714000 – LČR) dle rozhodnutí Správy CHKO Beskydy k novému LHP pro LHC Ostravice s platností od 1. 1. 2025 do 31.12. 2034 (podkladová obrysová mapa dle stavu k 1.1.2005).

Rámcové vysvětlení k jednotlivým kategoriím:

- 1a (červená)** – ponecháno samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva
- 1b (žlutá)** – směřuje k bezzásahovému režimu, umožněna pouze opatření ve prospěch ochrany přírody, případně nahodilé těžby pro kůrovce atraktivní dřevní hmoty smrku
- 2 (zelená)** – nepasečné lesnické hospodaření s uplatněním výběrných principů, tzn. bez vzniku holin i plošného domýcení horního patra dřevin nad zmlazením

Díky intenzivním a náročným jednáním se podařilo dohodnout významné rozšíření plochy lesů ponechaných samovolnému vývoji. V samotné PR se v novém plnu péče i LHP počítá s dočasným aktivním managementem jen v mladších porostech s převahou smrku, kde se plánují zásahy k rozvolnění zápoje především na kontaktu s navazujícími starými porosty a také maximální uvolnění korun všech vtroušených listnáčů a jedle. V proředěných místech se pak uvažuje s hloučkovitou podsadbou, eventuálně s jí jedle, která se přirozeně doplní zmlazením dalších dřevin.

I. kategorie (porosty ponechané samovolnému vývoji nebo k němu směřující)

IA Porosty ponechané samovolnému vývoji - bez úmyslných i všech nahodilých těžeb včetně vyloučení přibližování dříví (viz § 2 vyhlášky č. 335/2006 Sb., kterou se stanoví podmínky a způsob poskytování finanční náhrady za újmu vzniklou omezením lesního hospodaření). *Jedná se o ekologicky nejcenější, často až pralesovité lesní porosty s největším významem pro ochranu ptáků a především na tlející dřevo vázaných druhů rostlin, hub a živočichů; obecně se jedná o lokality s největším významem pro zachování biodiverzity. Tyto původní porosty se vyznačují dřevinnou skladbou odpovídající stanovišti, složitější strukturou, různověkostí či vysokým podílem ležícího a stojícího odumřelého dřeva a narušených stromů s dutinami.*

V mapové příloze tohoto rozhodnutí Správy CHKO Beskydy jsou porosty kategorie **IA označeny červenou barvou**. Na tyto porosty lze následně čerpat náhradu újmy za ponechání lesa samovolnému vývoji.

V porostech kategorie 1A je výjimečně možné provést opatření proti šíření kalamitních druhů kůrovců, * a to **při silném a středním stupni napadení**** kůrovci, kdy lze mechanicky **asanovat ležící smrkové dříví drážkováním** pomocí speciálního nástavce na motorovou pilu či **prokřesáním kůry**, a to jen **do stadia vajíček nebo larev** kůrovců. Při posuzování stupně napadení se bude vycházet z platné české státní normy

č. 481000 – Ochrana lesa proti kůrovci na smrku pro lýkožrouta smrkového (*Ips typographus*) a lýkožrouta lesklého (*Pityogenes chalcographus*).

V ojedinělých případech je možné při uvedeném stupni kůrovcového napadení přistoupit, vždy po dohodě se Správou CHKO Beskydy, také k odkornění stromů nastojato; mimo pralesovité porosty s uváděným věkem nad 160 let a mimo nejvyšší polohy nad 1 000 m n. m. také k pokácení napadených stojících stromů a jejich následné asanaci drážkováním či prokřesáním kůry (vždy s ponecháním hmoty na místě k zetlení).

Poznámka:

*za aktivní kůrovcové stromy jsou považovány smrky, na kterých jsou přítomni dospělci a některá z vývojových stádií (vajíčka, larvy, kukly) kalamitních druhů kůrovců podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 101/1996 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona o lesích, tj. lýkožrouta smrkového (*Ips typographus*) a lýkožrouta lesklého (*Pityogenes chalcographus*),

**střední stupeň napadení – od 0,5 do 1 závrtu na 1 dm² povrchu kmene po ukončeném rojení; vyjadřuje se počtem závrtů v nejvíce napadené části kmene a zjišťuje z 20 dm² souvislého povrchu kůry na jednom kmene, silný stupeň napadení – více než 1 závrt na 1 dm² povrchu kmene po ukončeném rojení; dále viz střední stupeň napadení.

1 B.porosty směřující k ponechání samovolnému vývoji – obvykle bez úmyslných i nahodilých těžeb

s výjimkou možnosti provádění nahodilých těžeb smrku včetně přibližování čerstvé dřevní hmoty této dřeviny. V některých případech jsou v porostech této kategorie umožněny jednorázové zásahy k úpravě dřevinné skladby nebo struktury. Při nahodilých těžbách zde budou ponechávány nové stojící smrkové pahýly do výšky 5 m a také všechny staré, kůrovci opuštěné stojící i ležící smrkové souše, zlomy a vývraty. Variantně, zejména v případě rozptýlené nahodilé těžby, je možné po předchozím drážkování kůry či prokřesání motorovou pilou ponechávat na místě k zetlení také čerstvé dříví smrku.

Jedná se zpravidla o přírodě blízké lesy s vyšším podílem odumřelého dřeva a dutinových stromů. V současné době se zde oproti původním porostům vyskytuje většinou vyšší podíl smrku.

V mapové příloze rozhodnutí Správy CHKO Beskydy jsou porosty kategorie **1B označeny žlutou barvou**. Na tyto porosty nelze čerpat náhradu újmy za ponechání lesa samovolnému vývoji, pouze z titulu omezení celkové výše těžeb při tvorbě LHP.

Zvláště nebezpečné stromy (např. silně nakloněné, nahnílé, nalomené a suché), které přímo ohrožují nemovitosti nebo provoz na komunikacích či turisticky značených stezkách je možné pokácet s ponecháním dřeva na místě k zetlení, a to pokud bude kácení nahlášeno 10 pracovních dnů předem Správě CHKO Beskydy, a ta nezareaguje vydáním stanoviska, kterým příslušnou těžbu omezí či zastaví. Toto omezení se netýká stromů již spadlých na lesní komunikace. Tyto stromy je možné zpracovat a části dřevní hmoty zasahující do komunikace i odvézt; stromy padlé přes lovecké pěšiny lze pouze přeřezávat, což platí i pro dříví bránící transportu dřevní hmoty z okolních porostů. V ojedinělých případech soustředěných větrných polomů zde bude individuálně posouzena možnost provádění nahodilých těžeb listnáčů.

Přílohy:

M4 – Lesnická mapa typologická

M5 – Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

b) péče o vodní ekosystémy

Rámcová směrnice péče o vodní toky

Název vodního toku	Satina včetně suťového pramene
Vhodné chemické a fyzikální vlastnosti vody	zachování současného stavu
Migrační propustnost toku	tok v rámci PR je migračně průchodný, byť se v něm vyskytuje řada přirozených bariér v podobě velkého množství balvanité suti a drobných vodopádů, tvořených skalními stupni i padlými stromy
Úpravy toku – hydromorfologie	zachování současného stavu
Břehové porosty	blíže popis jednotlivých porostních skupin, v korytě toku a přilehlých stržích nijak nezasahovat
Odběry vody/manipulace	v současné době žádný odběr vody z toku na území PR neprobíhá, v ideálním případě toto zachovat (blíže viz komentář u kapitoly 2.4.2 a obrázky 13, 14)
Zarybňovací plán	-
Výkon rybářského práva	-

Potenciálním rizikem pro narušení vodního režimu a kvality vody v Satině, může být nadměrné čerpání vody z pramenné oblasti pod vrcholem Lysé hory na Velkých větrech pro potřeby turistických chat na vrcholu. Spotřeba vody na vrcholu (i přes úsporná opatření – viz např. používání dešťové vody na WC v Bezručově chatě) odráží enormní návštěvnost Lysé hory. Vysoká spotřeba vody souvisí nejen s umístěním několika restauračních zařízení a WC pro návštěvníky, ale i poměrně rozsáhlými ubytovacími kapacitami s vlastním sociálním zařízením (!) na nejvyšším bodu Beskyd, který je odkázán na vodu z izolovaných pramenišť pod vrcholem hory, a to na Zimném (pro AK 1323 a vysílač) a Velkých větrech (pro Bezručovu chatu KČT) – leží již mimo území PR. Co se týká Malenovického kotle, odběr vody z nového vrtu může teoreticky snížit vydatnost suťového pramene Satiny. Proto je nutné sledovat dopady čerpání vody na jedinečný ekosystém vodního toku Satiny. Zároveň platí, že i přečištěná voda ze společné čistírny odpadních vod na vrcholu Lysé hory směřuje na jižní úbočí hory, tedy mimo povodí Satiny.

O problému s nedostatkem vody na vrcholu svědčí také stále častější dovážení pitné vody cisternami, a to i mimo letní období (viz např. zde: <https://www.novinky.cz/clanek/domaci-zpravy-moravskoslezsky-kraj-chaty-na-lyse-hore-trapi-nedostatek-pitne-vody-v-cisternach-jim-ji-vozi-hasici-i-vodohospodari-40578063>).

c) péče o populace a biotopy rostlin a hub

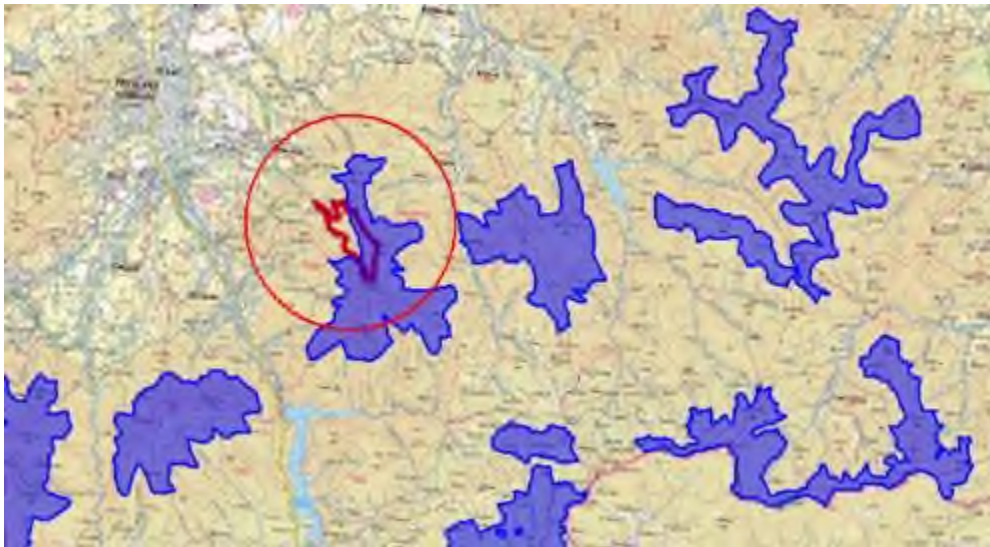
Pro zachování či zlepšení populací rostlin a hub v PR Malenovický kotel nejsou potřeba žádná konkrétní či specifická opatření.

d) péče o populace a biotopy živočichů

Týká se především stanovení minimálních zásahů pro možnost trvalého výskytu a hnízdění kriticky ohroženého tetřeva hlušce v rámci tetřeví oblasti Lysá hora. Cílem těchto opatření je zajistit vhodnou prostorovou a druhovou strukturu porostů a klid v citlivém období rozmnožování tetřevů. Tato problematika je částečně zmíněna v kapitole 2.6. Aby mohlo prostředí vyhovovat i druhům velmi náročným na kvalitu a rozsah biotopu, což je i případ tetřeva, je nutné realizovat managementová opatření směřující k propojení izolovaných přírodě blízkých smrčín v jeden funkční celek. V perspektivních či již nyní vhodných porostech je třeba naopak všechny zásahy omezit na minimum a umožnit v nich nerušené přirozené procesy tak, aby nedošlo k následným výraznějším disturbancím (např. bořivým větrem) a k fragmentaci biotopů – týká se území zhruba nad 800 (900) m n. m.

Optimální péče o biotopy ostatních chráněných druhů ptáků (zejména druhy přirozených bučin) zahrnuje v podstatě vyloučení holosečného způsobu hospodaření i domýtné fáze při podrobném hospodářském způsobu tak, aby již nedocházelo k další fragmentaci biotopů chráněných

ptáků. Nejcennější porosty PR se pak ponechají samovolnému vývoji (viz mapa stupňů přirozenosti v příloze M5).

Obr. 14: Vymezení návrhu tetřevích oblastí dle regionálního akčního plánu pro tetřeva hlušce v Beskydech (Tomášek et al., 2017), PR Malenovický kotel označena červeně v rámci tetřeví oblasti Lysá hora (v kruhu).

Zásady myslivecké péče o zvěř

Dlouhodobě špatně odrůstá přirozené zmlazení jedle, javoru klenu a mléče, jeřábu ptačího či jilmu. Tyto pro zvěř atraktivní dřeviny trpí okusem pupenů, v pozdějším věku jsou vyšší jedinci poškozováni vytloukáním paroží, ohryzem a loupáním kůry. Byť se v posledním období situace s vysokými stavy zvěře poněkud zlepšuje, zůstávají škody spárkatou zvěří hlavním ekologickým problémem území. Ve vztahu k tetřevovitým je v okolí PR potřeba rovněž intenzivně lovit prase divoké a také tlumit lišky, jejichž stavy v důsledku plošné orální vakcinace proti vzteklině nepřírodně narostly. Na území PR ani v nejbližším okolí není možné zřizovat žádná příkrmovací zařízení a lizy pro zvěř včetně vnadišť u posedů.

Současně je nutné pracovat na zvyšování úživnosti honiteb (zejména vnášením chybějících listnáčů a jedle) a maximálně chránit velké šelmy, především vlka jako jediného účinného predátora jelení zvěře.

3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území

a) lesy na lesních pozemcích

Přílohy:

T1 – Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností

Stávající ochranné pásmo je tvořeno převážně územím do vzdálenosti 50 m od hranice ZCHÚ v souladu s § 37 odst. 1 zákona č. 114/92 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

Hospodaření v lesích ochranného pásma se řídí rámcovými směrnici hospodaření a především těmito dvěma dokumenty:

- rozhodnutí Správy CHKO Beskydy resp. AOPK ČR, RP Moravskoslezského č. j. SR/0261/BE/2020_6 ze dne 30. 6. 2020, kterým se stanovují podmínky, resp. uděluje souhlas k provádění mýtních a částečně i předmýtních těžeb na území LHC Frýdek-Místek na období od 1. 1. 2021 do 31. 12. 2030 – týká se území v k. ú. Krásná pod Lysou horou
- rozhodnutí Správy CHKO Beskydy resp. AOPK ČR, RP Moravskoslezského č. j. SR/0136/82/2024_5 ze dne 27. 5. 2024, kterým se stanovují podmínky, resp. uděluje souhlas k provádění mýtních a částečně i předmýtních těžeb na území LHC Ostravice na období od 1. 1. 2025 do 31. 12. 2034 – týká se území v k. ú. Malenovice.

3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu

Hranice území jsou přehledně a zřetelně označeny pruhovým značením a tabulemi se státním znakem v souladu s vyhláškou č. 45/2018 Sb. Pruhové značení je vyhotoveno na hraničních stromech v dostatečném počtu zajišťujícím dobrou orientaci. Jak pruhové značení, tak i dřevěné označníky se státním znakem je třeba průběžně kontrolovat a udržovat funkční (pruhové značení 1×/10 let).

3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území

a) vyhledávací dokumentace

Bez návrhů.

b) návrhy potřebných správních rozhodnutí o výjimkách, povoleních nebo souhlasech

Bez návrhů.

c) ostatní

Bez návrhů.

3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností

Území PR Malenovický kotol leží v rekreačně mimořádně exponované oblasti Lysé hory. Malenovice jsou vedle Ostravice druhým nejčastějším výchozím bodem pro výstupy na vrchol, včetně značného množství sportovních či hromadných akcí. Turistické značky sice převážně vedou po hranici rezervace (z Lukšince i od Ivančeny směrem k vrcholu), mnoho lidí ale využívá také vrstevnicové lesní odvozní cesty. Z hlediska ochrany přírody – především vzácných druhů živočichů – působí velmi negativně pohyb volným terénem. Díky extrémní svažitosti území je tento pohyb naštěstí přirozeně omezený a soustřeďuje se do zimního období, kdy ovšem skialpinisté sjíždějí lesními porosty téměř všude. S rostoucím zájmem o sportovní adrenalinové aktivity lidé využívají častěji i zkratky na vrchol – nejvíce údolím potoka Satiny přímo nahoru nebo procházejí územím v noci s výkonnými čelovými svítilnami. Pokud je pohyb lidí soustředěn na turistické značky nebo lesní cesty a denní dobu, pak zůstává volně žijícím živočichům stále relativně dostatek životního prostoru. Pohyb mimo tradiční linie a především v noci ale znamená jednoznačné rušení živočichů (hlavně velkých šelem a tetřevovitých ptáků) a jejich zvýšený stres s neznámým dopadem na chování zvířat včetně možného ovlivnění rozmnožování.

Proto je potřebná regulace návštěvnosti:

- *usměrňováním rekreačně-sportovních aktivit a pohybu turistů* ve volném terénu rezervace, zvláště v zimním období (skialpinismus, snowboarding, chůze na sněžnicích), ale též regulováním hromadných akcí po stávajících turistických stezkách,
- *omezením nedovoleného vjezdu terénních motocyklů a čtyřkolek* do oblasti ZCHÚ. Tyto úkoly není možné realizovat bez posílení strážní služby a spolupráce s lesní a mysliveckou stráží a v neposlední řadě také s Policií ČR,
- *osvětovou činností* – například instalací informačních tabulí, vysvětlujících význam území pro ochranu volně žijících živočichů a zdůvodňujících veřejnosti omezující podmínky návštěvnosti, psaním populárně naučných článků a podobně.

3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území

Osvětová činnost ve vztahu k široké veřejnosti již byla zmíněna v předchozím bodě. Dále se také předpokládá příležitostné využití území pro účely výuky studentů a provádění odborných exkurzí pod vedením odborníků ze Správy CHKO Beskydy či příslušných specialistů na jednotlivé ekologické skupiny organismů.

3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území

Pokračovat ve spolupráci se studenty, zadáváním seminárních, diplomových a doktorandských prací řešících problematiku spojenou s předměty a cíli ochrany. Spolupracovat s odborníky, výzkumnými ústavami, specializovanými a občanskými sdruženími na ochranu přírody. Sledovat zvolené indikátory.

Pro management v dalších deseti letech bude prioritní:

- ekologicky nejcennější tzv. jádrové porosty PR Malenovický kotel nadále ponechat samovolnému vývoji; plochu těchto porostů cílenými zásahy (výběr smrku, podsadba listnáči a jedlí) postupně rozšiřovat,
- i nadále z porostů neodstraňovat padlé a stojící odumřelé dřevo – provádění nahodilých těžeb se řídí platným rozhodnutím Správy CHKO Beskydy (viz kapitola 3.1),
- při všech výchovných zásazích maximálně uvolňovat vtroušené listnáče a jedli. Ve vybraných částech mladších stanovištně nepůvodních smrčín provést silné výchovné zásahy tak, aby bylo možno přistoupit k pomístním podsadbám, nebo aby byl umožněn rozvoj přirozené obnovy z navazujících starých bučin,
- dokončit odstranění téměř všech nepůvodních dřevin – kleč, smrk pichlavý, modřín – s výjimkou úzkého pásu podél turistické značky,
- pokračovat v ochraně málo zastoupených listnáčů a jedle před poškozením zvěří.

4. Závěrečné údaje

4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)

Druh zásahu (činnost)	Odhad množství (např. plochy)	Četnost zásahu za období plánu péče	Orientační náklady za období platnosti plánu péče (Kč)
Údržba značení hranic	8,6 km	1×	15 000
Instalace či oprava informačních tabulí	8 ks	1×	40 000
Stavba či opravy malých oplocenek	1 km	1×	250 000
Individuální ochrana tisu a vzácných listnáčů	100 ks	2×	100 000
Nátěry repelenty výsadeb a přirozeného zmlazení k omezení škod zvěří	10000 ks	5×	150 000
Výsadba listnáčů a jedle	5000 ks	1×	150 000
N á k l a d y c e l k e m (Kč)			705 000

Předpokládané orientační náklady jsou stanoveny pouze s ohledem na § 68 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. Finančně-právní stránka je vždy řešena až před realizací konkrétních zásahů.

4.2 Použité podklady a zdroje informací

Bajer, V. (2003): Plán péče pro přírodní rezervaci Malenovický kotel na období 2004–2014. – Ms., depon. in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm.

The influence of meteorological factors on rockfall in the Moravskoslezské Beskydy Mts.

Brázdil R., Šilhán K., Pánek T. a kol. (2012): The influence of meteorological factors on rockfall in the Moravskoslezské Beskydy Mts. – *Geografie*, 117, 1, 1-20.

Culek M. et al. (2005): Biogeografické členění České republiky, II. díl. – AOPK ČR, Praha.

Demek J., Mackovčín P. (eds.) et al. (2006): Hory a nížiny: Zeměpisný lexikon ČR. - Vydání II. Brno: AOPK ČR a EkoCentrum Brno. 582 s., Farkač J., Král D. & Škorpík M. (2005): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Bezobratlí. List of threatened species in the Czech republic. Invertebrates. – AOPK ČR, Praha, 750 s.

Grulich V. & Chobot K. (2017). Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Cévnaté rostliny. – *Příroda*, Praha 35: 1–178.

Hejda R., Farkač J. & Chobot K. [eds] (2017): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Bezobratlí. – *Příroda*, Praha 36: 1–612.

Holec J. & Beran M. [eds] (2006): Červený seznam hub (makromycetů) České republiky. – *Příroda*, Praha, 24: 1–282.

Horsák M. (2003): Malakozoologické zhodnocení PR Malenovický kotel s poznámkami k managementu území. – Ms., depon. in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm.

Hykel M. (2019): Inventarizační průzkum vodních bezobratlých v PR Malenovický kotel. – Ms., depon. in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm.

Chobot K. & Němec M. [eds] (2017): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Obratlovci. – *Příroda*, 34: 1–182.

Chytrý M., Kučera T., Kočí M., Grulich V. & Lustyk P. [eds] (2010): Katalog biotopů České republiky. Ed 2. – AOPK ČR, Praha. 445 s.

Jůzová B. & Krupa M. (2003): Entomologické zhodnocení PR Malenovický kotel s poznámkami k

- managementu území. – Ms., depon. in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm.
- Kolektiv autorů (2014): Plán péče o PR Malenovický kotel. – Ms., depon. in: AOPK ČR, RP Moravskoslezské, Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm.
- KUČERA, J.; VÁŇA, J.; HRADÍLEK, Z. (2012). Bryophyte flora of the Czech Republic: updated checklist and Red List and a brief analysis: Bryoflóra České republiky: aktualizace seznamu a červeného seznamu a stručná analýza. *Preslia*. 84, 3, s. 813-850. ISSN 0032-7786.
- Kuras T. (2020): Inventarizační průzkum denních motýlů bezlesí PR Malenovický kotel. – Ms., depon. in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm.
- Kročá J. (2003): Hydrobiologické zhodnocení PR Malenovický kotel s poznámkami k managementu území. – Ms., depon in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm.
- Křenek D. (2003): Ornitologické zhodnocení inventarizačního PR Malenovický kotel s poznámkami k managementu území. – Ms., depon in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm.
- Kupka J., Kupka L. & Kupková J. (2020): Inventarizační průzkum na území PR Malenovický kotel z oboru malakozoologie. – Ms., depon. in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm.
- Lenart J., Pánek T., Dušek R. (2014): Genesis, types and succession of crevice-type caves in the Flysch Belt of the Western Carpathians. *Geomorphology*, 204, 459-476.
- Menčík E. et al. (1983): Geologie Moravskoslezských Beskyd a Podbeskydské pahorkatiny. ÚÚG, Praha.
- Pánek T. (2003): Geomorfologické zhodnocení PR Malenovický kotel s poznámkami k managementu území. – Ms. depon. in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov Pod Radhoštěm.
- Plášek V. Cimalová Š. (2003a): Botanické zhodnocení PR Malenovický kotel s poznámkami k managementu území. – Ms., depon. in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm.
- Plášek V. & Cimalová Š. (2003b): Průzkum mechorostů a cévnatých rostlin masívu Lysé hory s komentářem k optimálnímu managementu území z pohledu druhové ochrany. – Ms., depon. in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm.
- Quitt E. (1971); Klimatické oblasti Československa. *Academia. Studia Geographica* 16.
- Ústav pro hospodářskou úpravu lesů, Brandýs n.L. pobočka: Frýdek-Místek (1998). OPRL Přírodní lesní oblast č. 40 Beskydy.
- Stanovský J. (2020): IP epigeických a fytofágních brouků (Coleoptera) v PR Malenovický kotel. – Ms., depon. in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm.
- Stacke V., Tábořík P. (2015): Interaction of the hillslopes and valley bottoms on the SW slope of the Lysá hora Mt., the highest peak of the Western Beskids. – *Carpathian Journal of Earth and Envir. Sci.*, 2015, 10, 2, 159-174.
- Tomášek V., Myslíkovjan T. et al. (2017): Regionální akční plán pro tetřeva hlušce (*Tetrao urogallus*) v Beskydech. – Ms., depon. in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov Pod Radhoštěm.
- Zahradník D. & Banaš M. (2013): Zpracování průzkumu návštěvnosti ve vybraných lokalitách CHKO Beskydy – Ms., depon. in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov Pod Radhoštěm.
- <https://www.novinky.cz/clanek/domaci-zpravy-moravskoslezsky-kraj-chaty-na-lyse-hore-trapi-nedostatek-pitne-vody-v-cisternach-jim-ji-vozi-hasici-i-vodohospodari-40578063>

4.3 Seznam používaných zkratk

AOPK ČR	- Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky
EVL	- evropsky významná lokalita
CHKO	- chráněná krajinná oblast
IUCN	- International Union for Conservation of Nature (Mezinárodní svaz ochrany přírody)
JPRL	- jednotka prostorového rozdělení lesa
KN	- katastr nemovitostí
LHC	- lesní hospodářský celek
LHP	- lesní hospodářský plán
LS	- lesní správa
LVS	- lesní vegetační stupeň
MZCHÚ	- maloplošné chráněné území
OOP	- orgán ochrany přírody
OP	- ochranné pásmo
PK	- pozemkový katastr
PLO	- přírodní lesní oblast
PO	- ptačí oblast
PR	- přírodní rezervace
SLT	- soubor lesních typů
SPR	- státní přírodní rezervace
ZCHÚ	- zvláště chráněné území

4.4. Podklady pro plán péče zpracoval

Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Regionální pracoviště Moravskoslezské

Na zpracování se podíleli: Ing. Vojtěch Bajer (ČSOP Salamandr), Mgr. Tomáš Myslikovjan, Ing. Jaroslav Müller, Mgr. Jan Juřica, Mgr. Michaela Slezáková (Správa CHKO Beskydy)

Plán péče není dílem autorským, ale úředním podle § 3 písm. a) zákona č. 121/2000 Sb. (autorský zákon).

5. Přílohy

Tabulky: Příloha T1 – **Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich**
(Tabulka k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2).

Mapy: Příloha M1 – **Orientační mapa s vyznačením území**

Příloha M2 – **Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma**

Příloha M3 – **Mapa dílčích ploch a objektů**

Příloha M4 – **Lesnická mapa typologická**

Příloha M5 – **Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů**

Vrstvy: Příloha V1 – **Digitální grafické znázornění průběhu hranic dílčích ploch**

Protokol o způsobu vypořádání připomínek, kterým se zároveň plán péče schvaluje

Tabulka T1 – Popis lesních porostů a výčet doporučených zásahů v nich k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy, intenzita těžby v % ze zásoby dřeviny)
107 A 102									lesní skládka
107 A 151									lesní skládka
Popis porostní skupiny: Přirozený smrkojedlobukový porost s klenem ve strži potoka Satina. Velké množství tlejícího dřeva, četná podsvahová prameniště. Ve spojení s dynamickým tokem Satiny zde probíhají intenzivní geomorfologické procesy (sesuvy, pohyby štěrků...), což pozitivně ovlivňuje vysokou biodiverzitu lokality. V blízkosti vodárny výsadba několika tisíc s individuální ochranou, jádrové území PR.									
107 A 12		5,5	1/A	BK	55	3a	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva. Zajistit ochranu tisů proti zvěři.	-	Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2004.
				JD	10				
				SM	35				
107 B 103								lesní skládka	
107 B 104								lesní skládka	
107 B 105								lesní skládka	
107 B 106								lesní skládka	
107 B 556								lesní komunikace	
107 B 560								lesní komunikace	
Popis porostní skupiny: Tři oplocené kotlíky s odrůstající JD a KL v mladší kulturní smrčíně.									
107 B 1a		0,12	1/B	JD	100	5	Podle vývoje situace uvolnit JD (KL) od stínících dřevin (BR, BK), udržovat trvale funkční oplocení.	3	
Popis porostní skupiny: Smíšená mlazina BK, JD, SM a KL v oplocených kotlících									
107 B 2a		0,53	1/B	BK	75	5	Intenzivně proředit SM, uvolnit JD a KL.	1	SM 50 %, BK 10 %
				JD	15				
				SM	10				
Popis porostní skupiny: Smíšená smrková tyčovina s příměsí BK a vtroušeným KL (JD).									
107 B 2b		0,81	1/B	BK	14	5	Intenzivně proředit SM, maximálně uvolnit všechny listnáče a JD. U BK pouze zásah nezbytný k uvolnění KL a JD.	1	SM 50 %, BK 5%
				KL	1				
				SM	75				

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přiroze -nosti	doporučený zásah	naléha vost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy, intenzita těžby ze zásoby dřeviny v %)
Popis porostní skupiny: Diferencovaná smrková tyčovina na kamenitém svahu s listnáči z přirozené obnovy.									
107 B 3a		1,34	1/B	BK	5	5	Intenzivně proředit SM (zejména na okraji staré bučiny), maximálně uvolnit všechny listnáče a JD. U BK pouze nezbytný zásah k uvolnění KL a JD., MD vytěžit.	1	SM 50 %, MD 100 %
				KL	8				
				SM	87				
A Popis porostní skupiny: Rozsáhlá kulturní smrčina na kamenitém svahu s vtroušeným BK, KL (JD).									
107 B 4		7,8	1/B	BK	15	5	Intenzivně proředit SM (zejména na okraji staré bučiny), maximálně uvolnit všechny listnáče a JD. U BK pouze nezbytný zásah k uvolnění KL a JD., MD vytěžit. Podle vývoje situace s chřadnutím SM podsadit listnáči a JD (nutno chránit proti zvěři).	1	SM 40 %, MD 100 %
				KL	5				
				SM	80				
Popis porostní skupiny: Pruh uměle založené smrčiny podél cesty k vodárně s vtroušeným BK, KL a DB									
107 B 5		0,43	1/B	SM	100	5	Intenzivně proředit SM (zejména na okraji staré bučiny), maximálně uvolnit všechny listnáče. Po zásahu podsadit JD a listnáči s ochranou proti zvěři.	1	SM 40 %
Popis porostní skupiny: Bučina se SM a vtroušeným KL ve žlebu nad potokem.									
107 B 6		0,86	1/B	BK	60	5	Účelovým výběrem ve SM maximálně uvolnit koruny všech listnáčů a JD, u BK pouze odclonit KL (JD). Hmotu ponechat na místě k zetlení.	2	SM 20 %, BK 5 %
				SM	40				
Popis porostní skupiny: Smrčina s příměsí BK a vtroušeným KL, JS a JD na bývalé zemědělské půdě. Po proředění podsazeno BK, ve dvou oplocenkách také JD, doplněno TR, KL. Buková etáž odrůstá.									
107 B 9/1p	1p	1,7	1/A	BK	100	4	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva, udržovat funkční oplocení.	-	Samovolný vývoj od roku 2025.
	9			BK	10				
				SM	90				
Popis porostní skupiny: Bukosmrkový porost s KL a JD ve stržích Satiny a jejich přítoků a podél cesty od jízdrny. Na prudkých svazích přirozený porost s množstvím tlejícího dřeva, prameništi s cennou biotou...; podél cesty převážně SM s rostoucím podílem souší.									
107 B 10		3,24	1/B	BK	35	5	V přístupné části se SM u cesty založit dva malé kotlíky, ty oplocit. Podle vývoje situace doplnit přirozené zmlazení JD a KL, nebo nechat bez výsadby. Jinak zde jednotlivým výběrem SM uvonit JD a KL, případně stromy ohrožující bezpečnost na komunikaci.	3	SM 10 %
				SM	65				
Popis porostní skupiny: Skupina SM na extrémním balvanitém stanovišti.									
107 B 11		0,52	1/A	SM	100	3a	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2004.

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléha vost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy intenzita těžby ze zásoby dřeviny v %)
Popis porostní skupiny: Přirozený porost BK s KL a SM, jednotlivě JD, JV, JL, zvláště v horní části dobře vyvinutý suťový les, doupné stromy, tlející dřevo, místy vyvinutá spodní buková etáž, jádrové území PR.									
107 B 16		9,32	1/A	BK	83	2	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2004.
			KL	15					
			SM	2					
Popis porostní skupiny: Pralesovitý porost BK a KL, mnoho tlejícího dřeva, doupných stromů, bohatá struktura, jádrové území PR.									
107 B 17/3b	17 3b	3,75	1/A	BK	80	2	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2004.
			KL	20					
			BK	90					
			KL	10					
Popis porostní skupiny: Diferencovaný porost BK se SM, JD a KL z přirozené obnovy.									
107 C 2a		1,09	1/B	BK	85	5	Pouze jednorázové intenzivní uvolnění JD a vtroušených listnáčů důležitých pro biodiverzitu.	2	SM 10 %, BK 5 %
			JD	10					
			SM	5					
Popis porostní skupiny: Diferencovaná smrková tyčovina - nastávající kmenovina na kamenitém svahu s listnáči z přirozené obnovy.									
107 C		2,0	1/B	BK	10	5	Intenzivně proředit SM (zejména na okraji staré bučiny), maximálně uvolnit všechny listnáče a JD. U BK pouze nezbytný zásah k uvolnění KL a JD., MD vytěžit.	1	SM 30 %
			KL	5					
			SM	85					
Popis porostní skupiny: Přirozený porost BK, SM, JD a KL na členitém svahu, zejména ve střední a severní části diferencovaná spodní etáž BK (KL), především v západní části hojně zmlazení JD, tlející dřevo, doupné stromy, velký význam pro ochranu biodiverzity, jádrové území PR.									
107 C 16/2b	16 2b	6,1	1/A	BK	80	2	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva, JD chránit proti okusu nátěry repelenty.	-	Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2015.
			JD	3					
			KL	3					
			SM	14					
			BK	97					
			SM	3					
107 D 560									lesní komunikace
107 D 572									lesní komunikace

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléha vost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy intenzita těžby ze zásoby dřeviny v %)
Popis porostní skupiny: Diferencovaná mlazina JR se SM a BK na extrémním suťovém svahu.									
107 D 1		0,17	1/A	BK	20	4	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva. S ohledem na malou výměru a návaznost lze přiřadit k okolnímu porostu.	-	Samovolný vývoj od roku 2025.
				JR	40				
				SM	40				
Popis porostní skupiny: Diferencovaný porost JR, SM a BK na extrémním suťovém svahu.									
107 D 3a		0,24	1/A	JR	55	4	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Samovolný vývoj od roku 2025.
				KL	5				
				SM	40				
Popis porostní skupiny: Smrková tyčovina s JR, BK a KL z přirozené obnovy na kamenitém svahu pod cestou.									
107 D 3b		0,6	1/B	BK	3	5	Intenzivně proředit SM zejména na okraji staré bučiny, přednostně vybírat poškozené a chřadnoucí stromy, maximálně uvolnit všechny listnáče a JD. U BK pouze nezbytný zásah k uvolnění KL a JD. Hmotu nejlépe ponechat na místě.	1	SM 40 %
				JR	17				
				SM	80				
Popis porostní skupiny: Smrkobukový porost s KL, SM soustředěn v horní části.									
107 D 3c		1,11	1/B	BK	40	5	Intenzivně proředit SM zejména na okraji staré bučiny, přednostně vybírat poškozené a chřadnoucí stromy, maximálně uvolnit všechny listnáče a JD. U BK pouze nezbytný zásah k uvolnění KL a JD. Hmotu nejlépe ponechat na místě.	1	SM 40 %
				KL	10				
				SM	50				
Popis porostní skupiny: Úzký pruh smrčiny s BK a KL mezi cestami.									
107 D 4		0,38	1/B	BK	10	5	Intenzivně proředit SM , přednostně vybírat poškozené a chřadnoucí stromy, maximálně uvolnit všechny listnáče a JD.	1	SM 40 %
				KL	10				
				SM	80				
Popis porostní skupiny: Diferencovaný SM porost s vtroušenými listnáči, navazuje na fragment přirozeného lesa.									
107 D 7		0,21	1/A	SM	100	3a	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2015.
Popis porostní skupiny: Přirozený porost BK se SM a KL (JD) na suťovém svahu, místy diferencovaná spodní převážně buková etáž, tlející dřevo, doupné stromy, jádrové území PR.									
107 D 17		7,18	1/A	BK	80	2	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2015.
				KL	5				
				SM	15				

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy, intenzita těžby ze zásoby dřeviny v %)
107 E 107									lesní komunikace
Popis porostní skupiny: Různověký smíšený porost na hřebeni z přirozené obnovy.									
107 E 2		0,23	1/A	BK	85	4	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Samovolný vývoj od roku 2025.
			JR	10					
			SM	5					
Popis porostní skupiny: Smrková tyčovina s MD, JR, BK a KL mezi cestou a hřebenem.									
107 E 3		0,65	1/B	BK	20	5	Intenzivně proředit ve SM s uvolněním všech listnáčů, vyřezat MD, listnáče bez zásahu.	1	SM 30 %, MD 100 %
			JR	10					
			MD	10					
			SM	60					
Popis porostní skupiny: Smrková tyčovina s vtroušenými MD, JR, BK, BR a SMP na hřebeni.									
107 E 4		0,3	1/B	SM	100	5	Intenzivně proředit ve SM s uvolněním všech listnáčů, vyřezat MD a SMP, listnáče bez zásahu.	1	SM 30 %, MD 100 %
Popis porostní skupiny: Přírodě blízký SM porost s vtroušenými listnáči, souše, na exponovaném hřebenu.									
107 E 7		0,29	1/A	SM	100	3a	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2015.
Popis porostní skupiny: Malý fragment přirozeného lesa BK se SM a JR na exponovaném hřebenu, stromy silně ovlivněné vrcholovým fenoménem.									
107 E 17		0,28	1/A	BK	95	2	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2015.
			SM	5					
113 A 101									lesní komunikace
Popis porostní skupiny: Smíšený buk-smrkový porost s příměsí KL a JD na prudkém suťovitém svahu a ve strži Satiny. SM a JD z výsadby, listnáče z přirozené obnovy.									
113 A 4		4,63	1/B	BK	29	5	Intenzivní zásah ve smrku za účelem uvolnění všech listnáčů a JD a prolomení zápoje na kontaktu se starou bučinou. Smrky nejlépe jen pokácet, nekrátit.	1	SM 50 %
			KL	1					
			SM	70					
Popis porostní skupiny: Přirozený porost buku a kleny s vtroušenou JD a SM na balvanitém svahu nad Satinou. Tlející dřevo, doupné stromy, místy spodní převážně buková etáž, starší podsadby JD, jádrové území PR.									
113 A 17		7,8	1/A	BK	90	2	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2004.
			KL	10					

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/ porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přiroze- nosti	doporučený zásah	naléha vost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
Popis porostní skupiny: Diferencovaná smrková tyčovina převážně z umělé obnovy s příměsí BK a KL (JD, JR) na prudkém balvanitém svahu nad Satinou, Javornická paseka. Po provedené velmi intenzivní probírce s maximálním uvolněním všech listnáčů a proředěním okrajů u staré bučiny.									
113 B 3		7,76	1/A	BK	5	4	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Samovolný vývoj od roku 2025.
				KL	7				
				SM	88				
Popis porostní skupiny: Přírodě blízká bučina s KL a vtroušenými SM a JD (JS, JV, LP, JLH) v několika částech na balvanitém svahu nad Satinou, Javornická paseka. Zejména ve strži Satiny a na Jilmové skále ekologicky velmi cenný porost s tlejčím dřevem, bohatým podrostem původních keřů (rybíz, angrešty, zimolezy), jádrové území PR Malenovický kotel .									
113 B 11		8,86	1/A	BK	94	3a	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2004.
				KL	3				
				SM	3				
113 B 560									lesní komunikace
113 C 102									lesní skládka
113 C 103									lesní skládka
113 C 572									lesní komunikace
Popis porostní skupiny: Uměle založená smrková mlazina s BK, JD, KL a JR a výstavky starších listnáčů ve dvou nepravidelných pruzích na kamenitém svahu Malchoru.									
113 C 2a		2,07	1/B	BK	10	5	Silnou úrovnovou probírkou intenzivně proředit SM (zejména na kontaktu se starou bučinou) a maximálně uvolnit všechny listnáče a JD. Listnáče včetně JR bez zásahu.	1	SM 40 %
				JD	5				
				SM	85				
Popis porostní skupiny: Růstově diferencovaná mlazina s KL, BK a JR v suchém silně balvanitém žlebu Satiny, lokalita Komín, dlouhotrvající sněhová pokrývka. Keře zimolezu a rybízu.									
113 C 2b		1,27	1/B	BK	13	5	Silnou úrovnovou probírkou intenzivně proředit SM (zejména na kontaktu se starou bučinou) a maximálně uvolnit všechny listnáče a JD. Podporovat starší jedince SM z přirozené obnovy.	1	SM 30 %
				JR	7				
				KL	17				
				SM	63				
Popis porostní skupiny: Uměle založená smrková tyčovina s BK, KL a JR pod Terexovou cestou.									
113 C 3a		0,35	1/B	JR	7	5	Silnou úrovnovou probírkou intenzivně proředit SM (zejména na kontaktu se starým porostem) a maximálně uvolnit všechny listnáče a JD. Podporovat starší jedince SM z přirozené obnovy. Pokácené smrky odtáhnout mimo keře.	1	SM 40 %
				KL	3				
				SM	90				

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
Popis porostní skupiny: Uměle založená smrková tyčovina s vtroušenými listnáči v několika malých částech.									
113 C 3b		0,55	1/B	SM	100	5	Silnou úrovňovou probírkou intenzivně proředit SM (zejména na kontaktu se starým porostem) a maximálně uvolnit všechny listnáče a JD . Podporovat starší jedince SM z přirozené obnovy.	1	SM 40 %.
Popis porostní skupiny: Růstově diferencovaná převážně uměle založená smrková tyčovina s vtroušenými listnáči pod Terexovou cestou.									
113 C 4a		0,43	1/B	SM	100	5	Silnou úrovňovou probírkou intenzivně proředit SM (zejména na kontaktu se starým porostem) a maximálně uvolnit všechny listnáče a JD . Podporovat starší jedince SM z přirozené obnovy, hmotu nejlépe ponechat na místě.	1	SM 40 %
Popis porostní skupiny: Růstově diferencovaná převážně uměle založená smrková tyčovina s vtroušenými listnáči a JD pod Terexovou cestou. Vlivem extrémního klimatu SM často s korunovými zlomy.									
113 C 4b		2,89	1/B	SM	100	5	Silnou úrovňovou probírkou intenzivně proředit SM (zejména na kontaktu se starým porostem) a maximálně uvolnit všechny listnáče a JD . Podporovat starší jedince SM z přirozené obnovy, hmotu ponechat na místě k zetlení.	1	SM 30 %
Popis porostní skupiny: Růstově diferencovaný bukosmrkový porost pod Terexovou cestou. Starší jedinci z původního porostu.									
113 C 6a		1,23	1/B	BK SM	25 75	5	Účelovým výběrem ve SM pouze maximálně uvolnit koruny všech listnáčů a JD a také starších SM z původního porostu, hmotu ponechat na místě k zetlení.	2	SM 10 %
Popis porostní skupiny: Růstově diferencovaný bukosmrkový porost pod Terexovou cestou. Starší jedinci z původního porostu.									
113 C 6b		0,77	1/A	SM	100	4	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Samovolný vývoj od roku 2025.
Popis porostní skupiny: Přírodě blízký bukosmrkový porost na kamenitém svahu Malchoru.									
113 C 9		1,01,0	1/A	BK SM	30 70	3a	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2015.
Popis porostní skupiny: Přírodě blízký porost BK, SM a KL s jednotlivě vtroušenou JD na prudkém kamenitém svahu Malchoru, doupné stromy, četné souše, tlející dřevo, jádrové území PR.									
113 C 11		8,07	1/A	BK KL SM	60 1 39	4	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Samovolný vývoj od roku 2025.
Popis porostní skupiny: Přírodě blízká bučina s vtroušenými KL, SM a JD na balvanitém svahu Malchoru. Místy mezernatý zápoj a také diferencovaná spodní buková etáž, doupné stromy, tlející dřevo. Jádrové území PR.									
113 C 13		6,91	1/A	BK	100	3a	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2015.

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
Popis porostní skupiny: Fragment přirozeného lesa SM, BK a KL nad suchým žlebem Satiny, ekotyp původního SM, autochtonní keře, suť. Jádrové území PR.									
113 C 17a		0,91	1/A	BK SM	15 85	2	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2004.
Popis porostní skupiny: Unikátní velmi mezernatý pralesovitý porost BK a KL s několika SM na extrémním balvanitém svahu, tlející dřevo, místy dobře vyvinuté keřové patro s velmi starými jedinci (zimolez černý, rybíz alpský i skalní, meruzalka angrešt, růže alpská), jádrové území PR.									
113 C 17b		2,49	1/A	BK KL	55 45	2	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2004.
113 D 104									bývalá „severní sjezdovka“
113 D 105									vrcholová část Lysé hory
113 D 501									turistický chodník – červená TZ
Popis porostní skupiny: Růstově diferencovaná smíšená mlazina SM, BK, JR, MD a SMP na exponovaném hřebenu Malchoru, po provedené prořezávce.									
113 D 2c		1,59	1/B	BK JR MD SM SMP	10 20 1 65 4	5	Intenzivní prořezávka pouze ve SM s maximálním uvolněním všech listnáčů, výřez MD a SMP , šetřit starší SM z přirozené obnovy.	1	SM 30 %, MD+KOS+SMP 100 %
Popis porostní skupiny: Růstově diferencovaná smíšená mlazina SM, BK, JR (zejména u turistické značky dominuje), nepatrně také MD, SMP a KOS na exponovaném hřebenu Malchoru, po provedené prořezávce s uvolněnými ploškami borůvčí.									
113 D 2d		2,83	1/B	JR KOS SM SMP	15 15 60 10	5	Intenzivní prořezávka pouze ve SM s maximálním uvolněním všech listnáčů, výřez MD, SMP a KOS , šetřit starší SM z přirozené obnovy. Udržovat a postupně rozšiřovat otevřené plošky s borůvčím, hmotu umisťovat mimo borůvku.	1	SM 30 %, MD+KOS+SMP 100 %
Popis porostní skupiny: Růstově diferencovaná tyčovina SM s vtroušenými listnáči na suťovém svahu Malchoru, po nedávno provedené prořezávce s uvolněnými ploškami borůvčí.									
113 D 3a		4,06	1/B	BK SM	1 99	5	Probírka ve SM s maximálním uvolněním všech listnáčů, výřez MD, SMP a KOS , šetřit starší SM z přirozené obnovy - uvolňovat po obvodu bioskupin, ne uvnitř hloučku. Udržovat a rozšiřovat otevřené plošky s borůvčím , hmotu umisťovat mimo borůvku.	2	SM 30 %, MD+KOS+SMP 100 %

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
Popis porostní skupiny: Růstově velmi diferencovaná smrčina převážně z přirozené obnovy na prudkém svahu pod vrcholem Lysé hory, staré souše, ležící tlející dřevo.									
113 D 3b		1,04	1/A	SM	100	4	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Samovolný vývoj od roku 2025.
Popis porostní skupiny: Silně rozvolněná skupina SM a JR na mimořádně exponovaném vrcholu Malchoru, borůvka; po provedeném výřezu SMP a KOS									
113 D 3c		0,42	1/B	KOS	30	5	Podle vývoje situace udržovat otevřené plošky s borůvkým a uvolňovat listnáče a SM z přirozené obnovy.	3	SM 30 %, MD+KOS+SMP 100 %
				SM	20				
				SMP	50				
Popis porostní skupiny: Růstově velmi diferencovaná smrčina převážně z přirozené obnovy pod vrcholem Lysé hory, staré souše, ležící tlející dřevo.									
113 D 5a/2a	2a	0,5	1/A	SM	100	4	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva. Pouze možnost pokácení nebezpečných stromů ohrožujících provoz na turistické značce.	-	Samovolný vývoj od roku 2025.
	5a			SM	100				
Popis porostní skupiny: Růstově velmi diferencovaná smrčina převážně z přirozené obnovy pod vrcholem Lysé hory, staré souše, ležící tlející dřevo.									
113 D 5b		0,53	1/A	SM	100	4	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Samovolný vývoj od roku 2025.
Popis porostní skupiny: Růstově velmi diferencovaná smrčina na vrcholu Malchoru, staré souše, zlomy, ležící tlející dřevo.									
113 D 5c		0,94	1/A	SM	100	4	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Samovolný vývoj od roku 2025.
Popis porostní skupiny: Stejnorodá smrčina převážně z umělé obnovy, souše, zlomy.									
113 D 6a		1,55	1/B	SM	100	5	Jednorázový účelový výběr SM k uvolnění všech vtroušených listnáčů a k rozvolnění okrajů na kontaktu s otevřenými ploškami borůvkí.	3	SM 10 %
Popis porostní skupiny: Růstově velmi diferencovaná smrčina pod vrcholem Lysé hory, staré souše, zlomy, ležící tlející dřevo.									
113 D 6b		1,01	1/A	SM	100	4	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Samovolný vývoj od roku 2025.
Popis porostní skupiny: Růstově diferencovaná smrčina pod vrcholem Malchoru s vtroušeným BK, JR. V důsledku vysokého zakmenění se porost po sněhovém polomu rozpadá (zejména v horní části), četné vývraty, zlomy, souše. Na vznikajících světlinách hojně JR. Jádrové území PR.									
113 D 9		8,64	1/A	BK	15	4	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Samovolný vývoj od roku 2025.
				SM	85				
Popis porostní skupiny: Malý fragment přirozené bučiny na hřebeni Malchoru.									
113 D 14		0,18	1/A	BK	100	3a	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2015.

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/ porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přiroze- nosti	doporučený zásah	naléha vost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
Popis porostní skupiny Pralesovitá klimaxová smrčina pod vrcholem Lysé hory, ve spodní etáži částečně staré podsady BK, SM, hojně JR. Tlející dřevo, na vrcholu hřížení smrku, bohatě strukturováno. Jádrové území PR Malenovický kotel.									
113 D 17/2b	17	5,37	1/A	SM	100	2	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby a přibližování dřeva.	-	Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2004.
	2b			JR	5				
				SM	95				
128 - 129									vodní tok Satina

Vysvětlivky:

JPRL - jednotka prostorového rozdělení lesa, **RS** - rámcová směrnice v textové části plánu péče, **SM** – smrk ztepilý, **SMP** – smrk pichlavý, **JD** – jedle bělokorá, **MD** – modřín opadavý, **BK** – buk lesní, **KL** – javor klen, **JR** – jeřáb ptačí, **KOS** – borovice kleč,

1) označení JPRL platné v období 2015–2024

2) plošný podíl dřevin dle LHP/LHO

3) stupeň přirozenosti podle následujícího členění: 1 – les původní, 2 – les přírodní, 3 – les přírodě blízký, 4 – les nově ponechaný samovolnému vývoji, 5 – les významný pro biodiverzitu, 6 – les produkční, 7 – les nepůvodní

4) stupeň naléhavosti jednotlivých zásahů, podle následujícího členění:

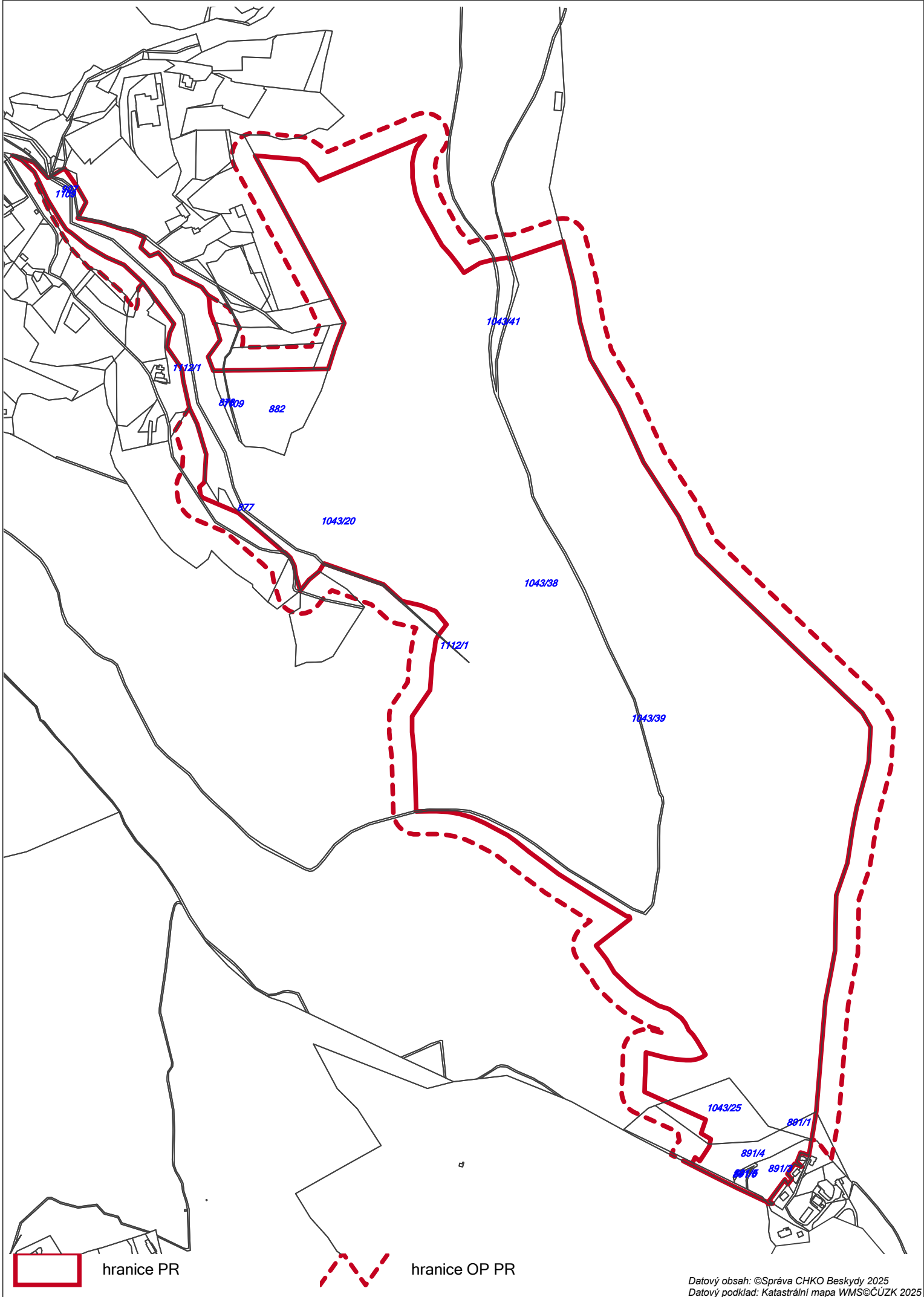
1. stupeň - zásah nutný (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany),
2. stupeň - zásah potřebný (jeho neprovedení neohrožuje existenci předmětu ochrany, zhorší však jeho kvalitu),
3. stupeň - zásah doporučený (odložitelný, jeho neprovedení v období platnosti plánu péče neohrožuje existenci ani kvalitu předmětu ochrany, jeho provedení však povede k jeho zlepšení).

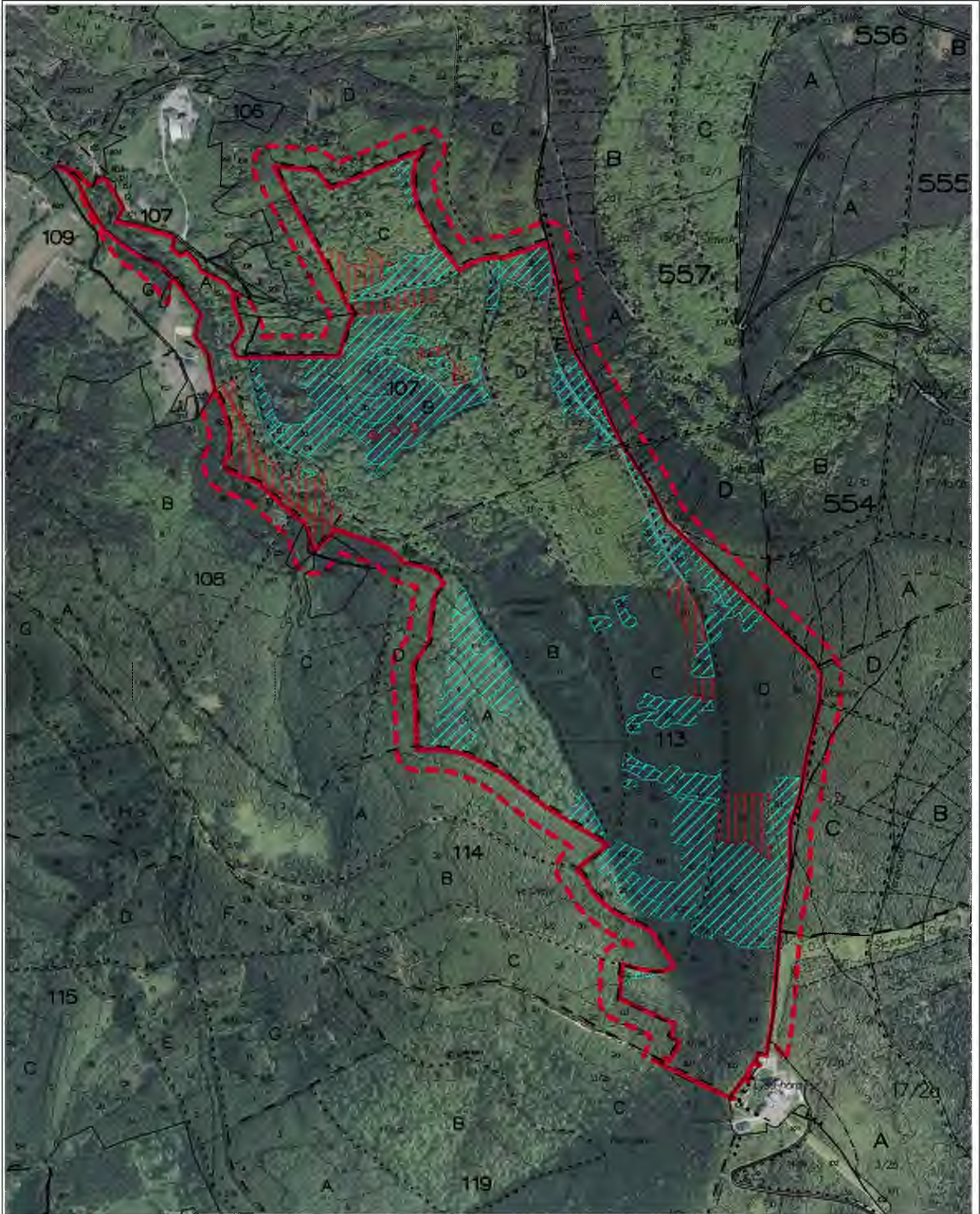

hranice PR

hranice OP PR

hranice PR

hranice OP PR

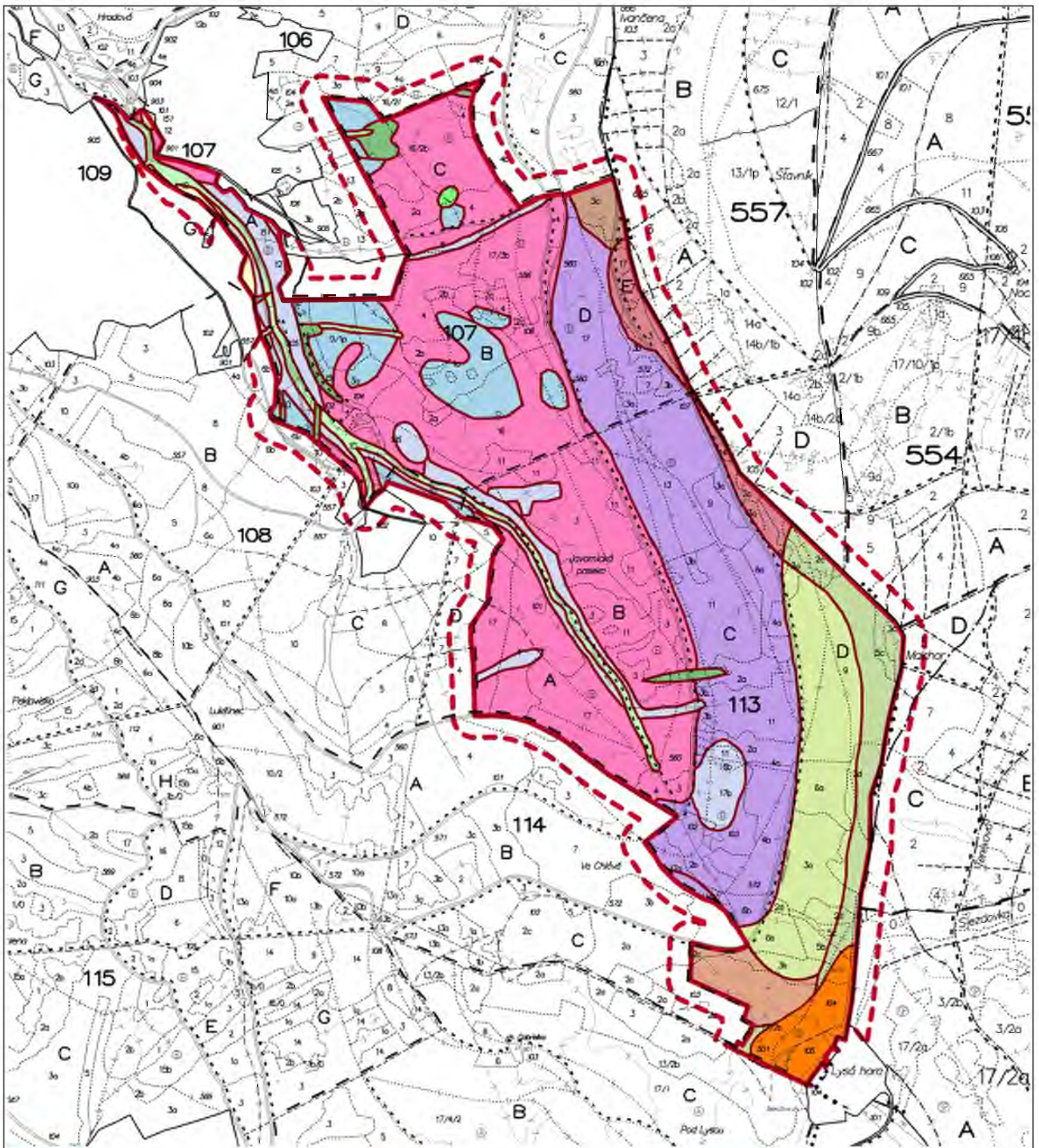
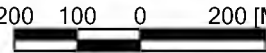
Plán zásahů

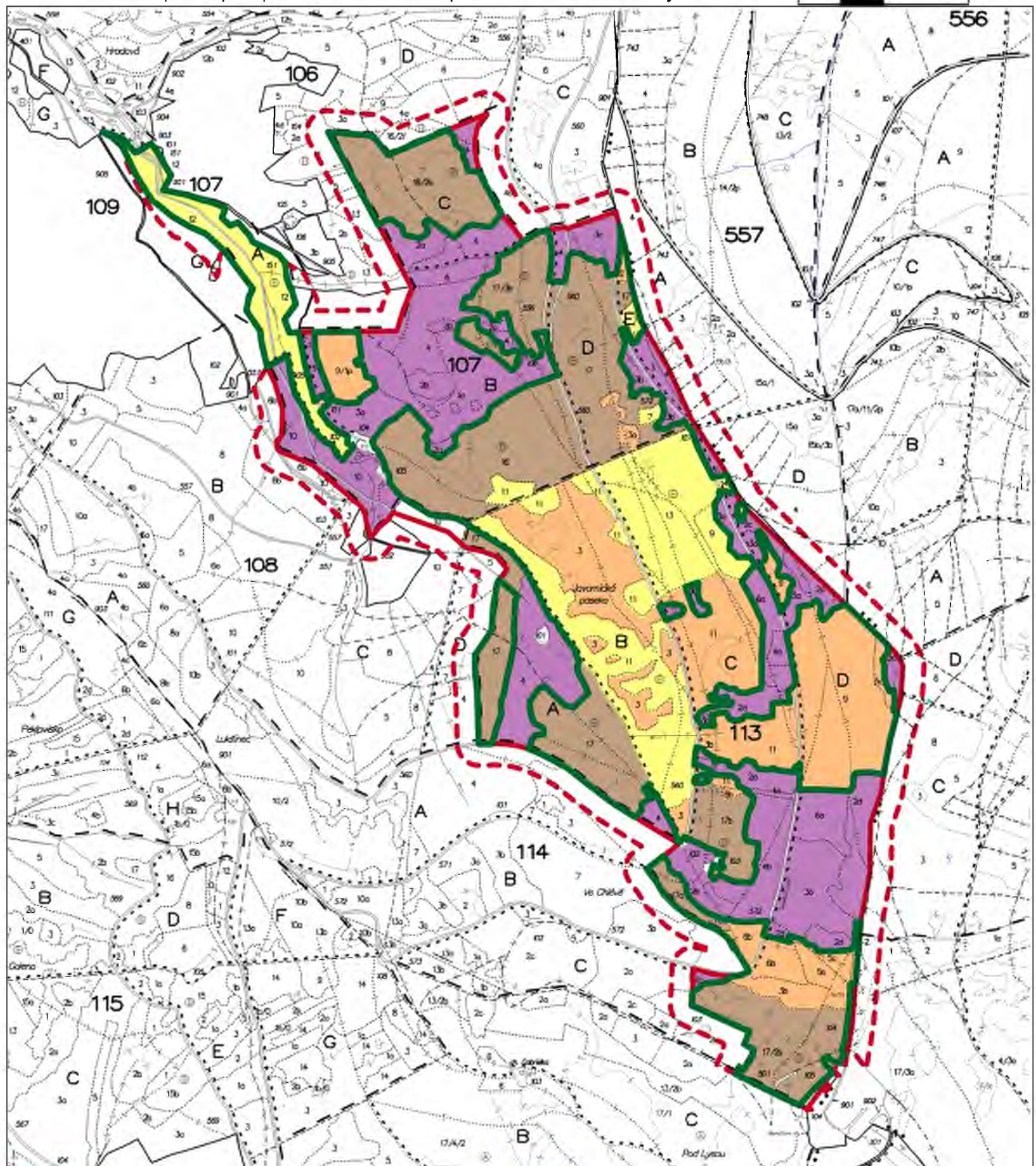

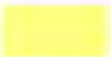

Intenzivní zásah ve SM (prořezávka, probírka)

Účelový výběr ve SM - uvolnit listnáče a JD

	Porosty ponechané samovolnému vývoji		les přírodě blízký
	hranice PR		les nově ponechaný samovolnému vývoji
	hranice OP PR		les významný pro biodiverzitu
Legenda přirozenosti			les produkční-stanovištně původní
	les původní(prales)		les nepůvodní
	les přírodní		